

پودمان ۴

تنظیمات امنیت شبکه

هر سازمان یا کار و کسب مبتنی بر شبکه نیاز به سیاست‌های امنیتی دارد که مدبرانه تدوین شده باشند؛ زیرا انواع خطرات از بیرون و درون سازمان به‌وسیله هکرها، رقبا و یا کشورهای خارجی، منافع سازمان را تهدید می‌کند. با اجرای دقیق سیاست‌های امنیتی، سازمان‌ها می‌توانند تهدیدها را کاهش دهند. برنامه‌های سازمان برای محافظت از دارایی‌های سازمان شامل سرمایه‌های فیزیکی و داده‌ها و اطلاعات، از سیاست‌های امنیتی استفاده می‌کنند. فرایند تکمیل و اصلاح سیاست‌های امنیتی هیچ‌گاه متوقف نشده، متناسب با تغییر فناوری و نیازهای کاربران به‌روز می‌شود. راهکارهای امنیت شبکه شامل تعیین مجوزهای کاربران، آموزش کاربران برای مقابله با خطرات، تعیین معیارها و روش سنجش امنیت سازمان و مؤثر بودن سیاست‌های امنیتی و به‌روزرسانی آنها متناسب با اهداف سازمان و مدیریت آن است. در این پودمان هنرجویان با اتکا بر دانش و مهارت قادر خواهند بود ضمن آشنایی با مراحل تست آسیب‌پذیری شبکه، با استفاده از ابزارهایی مانند فایروال سخت‌افزاری و نرم‌افزاری از حملات احتمالی جلوگیری کنند.

واحد یادگیری ۴

شایستگی تنظیمات امنیت شبکه

آیا تا به حال پی برده اید

- برای محافظت از شبکه کارگاه مدرسه خود چه نوع فایروالی را پیشنهاد می کنید؟
- برای جلوگیری از ورود افراد خانواده به برخی از تارنها چه راهکاری پیشنهاد می دهید؟
- مدیر شبکه یک سازمان بزرگ برای محافظت از شبکه سازمان چه راهکارهای امنیتی را باید اتخاذ کند؟
- چگونه می توان از دسترسی افراد غیرمجاز به فایروال شرکت جلوگیری کرد؟
- چگونه می توان دسترسی کارمندان به برخی از شبکه های اجتماعی را مسدود کرد؟

هدف از این واحد شایستگی، حفاظت از شبکه به کمک فایروال های نرم افزاری و سخت افزاری است.

استاندارد عملکرد

کشف نقاط ضعف شبکه و حفاظت از شبکه در برابر حملات به کمک فایروال نرم افزاری و سخت افزاری

امنیت شبکه

چرا اسناد مهم خود را در گاو صندوق نگهداری می‌کنیم؟
 چرا در اتاق بایگانی شرکت خود را قفل می‌کنیم؟
 چرا برای ورود به رایانه خود گذرواژه تعیین می‌کنیم؟
 آیا تاکنون اخبار سرقت‌های اینترنتی را شنیده‌اید؟
 آیا تاکنون نگران سرقت اینترنتی از حسابتان بوده‌اید؟
 چرا رایانه خود را به‌طور منظم و ویروس‌یابی می‌کنیم؟
 آیا حفظ و نگهداری گذرواژه برای برقراری امنیت کافی است؟

سیستم‌های بانکداری، شرکت‌های خدمات گردشگری، سیستم‌های دانشگاهی و آموزشی، سازمان بورس و همه سیستم‌های اداری، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی به واسطه زیرساخت فناوری اطلاعات به حیات خود ادامه می‌دهند. اگر خللی در امنیت ایجاد شود، قطعاً صدمات زیادی به این سیستم‌ها وارد خواهد شد؛ بنابراین امروزه متخصصان حوزه فناوری اطلاعات بیشترین تمرکز خود را روی افزایش حداکثری امنیت این زیرساخت معطوف کرده‌اند.

در سال ۲۰۱۴، یاهو بزرگ‌ترین هک تاریخ را تجربه کرد و اطلاعات ۵۰۰ میلیون کاربر آن به دست هکرها افتاد. جلوگیری از سرقت و افشای اطلاعات تنها یکی از جنبه‌های امنیت است. علاوه بر این، دسترسی به اطلاعات در زمان مورد نیاز و عدم تغییر اطلاعات در مسیر ارسال نیز از جنبه‌های دیگر امنیت محسوب می‌شوند. با این حال هیچ فرد یا سازمانی نمی‌تواند ادعا کند که ۱۰۰ درصد امنیت را تأمین کرده است.

با هم‌گروهی خود، برای هر یک از موارد ستون راست، یک اقدام امنیتی مناسب از ستون چپ انتخاب کنید.

کیف کارت‌های اعتباری	استفاده از الگوی قفل و فعال کردن حالت خاموش شدن به هنگام سرقت
رایانه همراه	اطمینان از سالم بودن قفل‌ها و استفاده از دزدگیر
گوشی هوشمند	در دسترس قرار ندادن گذرواژه شخصی و استفاده نکردن از یک گذرواژه واحد
منزل مسکونی	اطمینان از سالم بودن قفل‌ها و استفاده از دوربین مداربسته و دزدگیر و حفاظ
خودرو شخصی	تهیه نسخه پشتیبان از اطلاعات مهم و استفاده از گذرواژه قوی

فعالیت
گروهی

به هر فعالیتی که منجر به محافظت از شبکه شود، امنیت شبکه می‌گویند. امنیت شبکه شامل روش‌هایی است که برای محافظت از شبکه‌های رایانه‌ای در مقابل دسترسی‌های غیرمجاز و سوءاستفاده در شبکه استفاده می‌شود. هر فردی که قصد دارد در حوزه شبکه و امنیت اطلاعات فعالیت کند، باید با تعاریف و اصطلاحات مهم در این حوزه آشنا باشد (جدول ۱).

جدول ۱- اصطلاحات امنیتی حوزه امنیت

اصطلاحات امنیتی	توضیح
دارایی	هر موجودیتی که ارزش محافظت داشته باشد دارای تلقی می‌شود. برای مثال، اطلاعات مالی مربوط به مشتریان یک بانک یا اطلاعات دانش‌آموزان در مدارس به عنوان دارایی‌های آن سازمان محسوب می‌شود.
آسیب‌پذیری	هرگونه نقطه ضعف که موجب به خطر افتادن منابع یک سیستم شود، آسیب‌پذیری نام دارد. به عبارتی هرگونه نقطه ضعف یا خلل سخت‌افزاری و نرم‌افزاری در طراحی، پیاده‌سازی یا اجرا که بتوان از آن سوء استفاده و سیاست‌های امنیتی را نقض کرد، نوعی آسیب‌پذیری است.
تهدیدات امنیتی	عاملی یا حالتی که در صورت مهیا بودن شرایط، توانایی نقض امنیت را خواهد داشت و موجب آسیب می‌شود. به بیان دیگر تهدید، یک خطر احتمالی است که از یک نقطه آسیب‌پذیر در سیستم سوء استفاده می‌کند.
حمله	یک عمل هوشمندانه برای فرار از سرویس‌های امنیتی و نقض امنیت سیستم است. حمله زمانی رخ می‌دهد که سیستمی به‌خاطر وجود نقاط آسیب‌پذیر به خطر بیفتد.
سرویس امنیتی	سرویسی که امنیت سیستم‌های پردازش داده و انتقال اطلاعات سازمان را تضمین می‌کند. این سرویس‌ها اصولاً برای مقابله با حملات امنیتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. سرویس احراز هویت یک نمونه از این سرویس‌ها به شمار می‌آید.
احراز (تصدیق) هویت	اطمینان از اینکه کاربر مقابل ما دقیقاً همان شخصی است که ادعا می‌کند، احراز هویت نامیده می‌شود. هدف احراز هویت تأمین یکپارچگی است. برای مثال یک مشتری بانک، به‌وسیله نام کاربری و گذرواژه خود وارد نرم‌افزار سیستم بانکی شده، در صفحه مربوط به خود تراکنش‌های مالی انجام می‌دهد.
حفظ حریم خصوصی	حفظ حریم خصوصی عبارت است از مقاومت در مقابل افشای اطلاعاتی که می‌توان از بستر شبکه استخراج کرد. برای مثال کدملی یک فرد موضوع محرمانه‌ای به شمار نمی‌آید؛ ولی حریم خصوصی آن شخص محسوب می‌شود.
سازوکار امنیتی	به پیاده‌سازی قوانینی که برای حفظ امنیت دارایی‌های یک سازمان تعیین می‌شوند، سازوکار امنیتی می‌گویند. برای مثال برای بررسی زمان ورود و خروج کارمندان یک اداره از دوربین‌های مدار بسته و دستگاه‌های حضور و غیاب استفاده می‌شود. بنابراین به کمک نصب دستگاه حضور و غیاب و دوربین مدار بسته قانون امنیتی «کارمند باید به موقع در محل کارش حاضر شود» و همچنین «باید ورود و خروج همه افراد به اداره بررسی شود» پیاده‌سازی شده است.

فیلم شماره ۱۲۲۲۶: امنیت در شبکه

فیلم

پس از مشاهده فیلم، برای هر یک از موارد ذکر شده در جدول یک مصداق بنویسید.

اصطلاح	مثال
دارایی	
آسیب پذیری	
تهدیدات امنیتی	
سازوکار امنیتی	
حمله	

مهاجم

به هر شخص یا عنصر در شبکه که حمله‌ای علیه سیستم انجام دهد، مهاجم یا نفوذگر می‌گویند. هر حمله دارای حمله‌کننده یا مهاجم است. مهاجم حمله خود را علیه یک هدف مشخص انجام می‌دهد. حملات از یک آسیب‌پذیری برای رسیدن به نتایج مورد نظر استفاده می‌کنند.

انواع مهاجم یا نفوذگر

هکر: هک به معنی نفوذ بدون اجازه به سیستم‌های رایانه‌ای است. به افرادی که اقدام به این کار می‌کنند هکر گفته می‌شود. هکرها بر اساس اهدافی که دارند به چندین گروه تقسیم می‌شوند (شکل ۱).

شکل ۱- انواع هکرها

هکر غیرقانونی (کراکر): در بیشتر موارد زمانی که از هکر نام می‌بریم این نوع از هکرها مدنظر هستند. این افراد کسانی هستند که سعی در ورود غیرقانونی به حریم شبکه سازمان‌ها و کاربران و به سرقت بردن اطلاعات آنها دارند. به این افراد هکر مجرم ((Criminal Hacker (Cracker)) می‌گویند و از هکرهای کلاه سیاه هستند. **هکر اخلاقی (قانون‌مند):** این افراد که در حوزه شبکه و امنیت متخصص هستند، با استفاده از ابزارهای هک و نفوذ، سعی در پیدا کردن نقاط آسیب‌پذیر در سیستم‌های امنیتی سازمان‌ها دارند تا مدیران آن سازمان‌ها این نقاط ضعف را برطرف کنند. هدف این افراد ارزیابی سطح امنیتی زیرساخت فناوری سازمان‌ها است. این هکرها از نوع هکرهای کلاه سفید هستند.

با جست‌وجو در اینترنت، اطلاعات لازم را در خصوص انواع هکرهای کلاه رنگی پیدا کنید.

تست آسیب‌پذیری

معمولاً زمانی که یک هکر قصد نفوذ به یک سیستم یا شبکه اطلاعاتی را دارد، ابتدا به‌وسیله حملات غیرفعال، اطلاعات لازم را در مورد سیستم هدف به‌دست می‌آورد. ممکن است این فرایند چندین ساعت، روز یا ماه طول بکشد. پس از اینکه نفوذگر اطلاعات جامع و دقیقی از هدف خود به‌دست آورد، با یک برنامه‌ریزی دقیق، به‌وسیله حملات فعال به آن سیستم یا شبکه حمله کرده، به اهداف خود دست می‌یابد. امروزه با توجه به افزایش بی‌شمار حملات و با توجه به اینکه کراکرها از هر فرصتی برای سوء استفاده بهره می‌برند، مدیران سازمان‌ها باید تمهیدات ویژه‌ای برای حفظ و حراست از اطلاعات خود داشته باشند. دسته‌ای از افراد و سازمان‌ها متخصصان حوزه امنیت هستند و فعالیت آنها تست نفوذ و آسیب‌پذیری سیستم‌ها و شبکه‌های رایانه‌ای است. **کارشناس تست نفوذ و آسیب‌پذیری** یکی از مشاغلی است که در حوزه امنیت اطلاعات وجود دارد و سازمان‌های بی‌شماری درصدد استفاده از این افراد هستند.

کارشناسان تست نفوذ یا هکرهای قانونمند مراحل را که کراکرها برای نفوذ به سیستم‌ها انجام می‌دهند، طی می‌کنند و نتایج کار خود را در قالب گزارشی از آسیب‌پذیری‌های موجود در آن سیستم یا شبکه به مدیران آن سازمان تحویل می‌دهند. در تست آسیب‌پذیری امنیت زیرساخت‌ها و نرم‌افزارها، فازهایی که یک هکر اخلاقی انجام می‌دهد به‌صورت زیر است:

فاز ۱: جمع‌آوری اطلاعات

معمولاً گام اول در حملات، جمع‌آوری اطلاعات است و Footprinting نامیده می‌شود. در این فرایند، هکر قانونمند با استفاده از ابزارهای متعدد، تا جایی که امکان دارد در مورد سازمان مورد هدف، اطلاعات کسب می‌کند. جمع‌آوری اطلاعات به دو روش انجام می‌شود:

– **شناسایی غیرفعال:** هکر در این روش به‌صورت نامحسوس مشغول جمع‌آوری اطلاعات می‌شود و شناسایی وی بسیار مشکل است. برای مثال هکر با زیر نظر گرفتن محل کار فرد مورد هدف، از زمان ورود و خروج وی مطلع می‌شود و یا با جست‌وجو در اطلاعات اینترنتی طرف مقابل، اطلاعاتی از وی به‌دست می‌آورد.

– **شناسایی فعال:** هکر به کاوش شبکه برای کشف رایانه‌های افراد، آدرس‌های IP و منابع شبکه می‌پردازد. در این روش ممکن است ردپای هکر در شبکه بماند و شناسایی شود.

پودمان چهارم: تنظیمات امنیت شبکه

معمولاً اطلاعاتی که در این مرحله به دست می‌آید شامل محدوده آدرس IP های هدف، نام دامنه، اطلاعات کارکنان سازمان، شماره تلفن‌ها و مواردی از این قبیل است. یکی از تکنیک‌های رایج در زمینه جمع‌آوری اطلاعات، استفاده از موتور جست‌وجوی گوگل است که Google Hacking نام دارد.

در رابطه با Google Hacking تحقیق کنید.

فعالیت منزل

کارگاه ۱ جمع‌آوری اطلاعات از تارنما

هر فردی که قصد دارد یک دامنه برای تارنمای خود به ثبت برساند، باید مشخصات خود را به عنوان صاحب آن دامنه ثبت کند. این اطلاعات در یک بانک اطلاعاتی جامع ثبت می‌شود و در اختیار تمام کاربران قرار دارد و هر کاربر اینترنت قادر به مشاهده اطلاعات مدیر یا صاحب دامنه تارنما است. این اطلاعات شامل نام و نام خانوادگی، شماره تلفن و نمابر، نشانی پستی شرکت، رایانامه، تاریخ ثبت، تاریخ انقضای دامنه و... است. جهت مشاهده این اطلاعات از ابزار Whois استفاده می‌کنیم.

۱ در مرورگر نشانی <https://www.whois.com> را وارد کنید.

۲ تارنمای هدف را تعیین کنید.

در کادر جست‌وجو، نشانی تارنمای www.chap.sch.ir را وارد کنید.

۳ اطلاعات تارنمای هدف را مشاهده کنید.

روی دکمه Whois کلیک کنید. مشخصات صاحب دامنه، نشانی، نشانی رایانامه، شماره تلفن و تاریخ انقضای تارنما را به خاطر بسپارید (شکل ۲).

شکل ۲- تارنمای Whois

کاربرد تارنمای arin.net و ripe.net چیست؟

بزهش

۴ آدرس سرویس دهنده تارنمای هدف را به دست آورید.

با استفاده از دستور nslookup می توان با داشتن Host Name یک کاربر یا تارنما، آدرس IP آن را پیدا کرد. این دستور به مدیران شبکه امکان تست و رفع اشکال سرویس DNS را می دهد. با دستور nslookup و استفاده از اطلاعات به دست آمده از Whois می توان آدرس سرویس دهنده ها را پیدا کرد. پنجره CMD را باز کرده، دستور nslookup chap.sch.ir را اجرا کنید. آدرس IP به دست آمده را یادداشت کنید (شکل ۳).

کنجکاو

اجرای دستور nslookup به تنهایی چه کاربردی دارد؟

جدول ۲- پارامترهای کاربردی دستور nslookup

پارامتر	کاربرد
Ls	نمایش اطلاعات مربوط به DNS Domain به صورت فهرست
a	فهرست کردن نام و نام مستعار برای میزبان مورد نظر
d	فهرست کردن تمام رکوردها
t TYPE	فهرست کردن رکوردهای یک نوع مشخص
exit	خروج از دستور nslookup

```

Command Prompt
C:\>nslookup chap.sch.ir
Server: UnKnown
Address: 192.168.1.1

Non-authoritative answer:
Name:   chap.sch.ir
Address: 37.228.138.195

C:\>
    
```

شکل ۳- اجرای دستور nslookup در محیط CMD

تفاوت دستور ping و nslookup چیست؟

پژوهش

۵ مسیر رسیدن به سرویس دهنده تارنمای هدف را تعیین کنید.

با استفاده از دستور tracert می توان مسیر رسیدن به آدرس IP هدف و آدرس مسیریاب های میانی را پیدا کرد. از مشکلات این دستور امکان وجود فایروال در میانه راه و عدم اجازه عبور بسته های tracert است.

```

Command Prompt
C:\>tracert 37.228.138.195

Tracing route to 37.228.138.195.p01.ir [37.228.138.195]
over a maximum of 30 hops:
  0  <1 ms  <1 ms  <1 ms  192.168.1.1
  1  <1 ms  <1 ms  <1 ms  198.138.0.1
  2  <1 ms  <5 ms  <1 ms  172.19.18.87
  3  <1 ms  <1 ms  <1 ms  172.19.18.85
  4  <1 ms  <4 ms  <1 ms  172.19.18.89
  5  <1 ms  <4 ms  <1 ms  172.19.17.29
  6  <1 ms  <4 ms  <1 ms  172.19.18.186
  7  <1 ms  <4 ms  <4 ms  172.19.17.1
  8  <1 ms  <4 ms  <4 ms  172.19.17.1
  9  <1 ms  <4 ms  <4 ms  18.201.184.186
 10  <1 ms  <4 ms  <4 ms  18.234.1.81
 11  * * * Request timed out.
 12  * * * Request timed out.
 13  <1 ms  <4 ms  <4 ms  37.228.138.195.p01.ir [37.228.138.195]

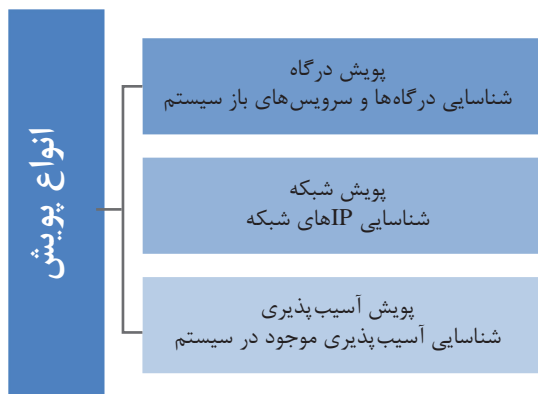
Trace complete.

C:\>
    
```

شکل ۴- اجرای دستور tracert در محیط CMD

در پنجره CMD آدرس IP به دست آمده از مرحله ۴ را وارد کنید (شکل ۴).

تا اینجا اطلاعاتی در مورد هدف پیدا شد، البته ابزارهای متعددی در این زمینه وجود دارد که می توان با جست و جو در اینترنت آنها را یافت. پس از پیدا کردن اطلاعاتی در مورد هدف، باید اطلاعات تکمیلی را با استفاده از ابزارهای پویش به دست آورد.

شکل ۵- انواع پویش

فاز ۲: پویش (Scanning)

در این مرحله هکر از اطلاعات به دست آمده از مرحله قبل برای پیدا کردن نقاط ضعف شبکه استفاده می‌کند. هکر به راحتی می‌تواند با ابزارهای موجود در این بخش به نقاط آسیب‌پذیر هدف دست پیدا کند (شکل ۵).

پویش درگاه

دانا در شهر تهران است و با کوشا در شهر شیراز در ارتباط است. دانا در حال ارسال چند پرونده برای کوشا است و هم زمان با او چت هم می‌کند. در این حالت دو برنامه به صورت هم‌زمان بین یک مبدأ و مقصد در حال اجرا است. برای تفکیک داده‌های ارسالی از هر برنامه، مفهومی به نام درگاه (port) مطرح می‌شود. به عبارتی درگاه یک آدرس مجازی برای برنامه‌های مبتنی بر شبکه است و یک شماره بین ۱ تا ۶۵۵۳۵ برای هر برنامه اختصاص می‌یابد. بنابراین اطلاعات هر برنامه‌ای که بین مبدأ و مقصد رد و بدل می‌شود با داده‌های درگاه‌های دیگر تداخل پیدا نمی‌کند. دانا برای ارسال پرونده‌ها از درگاه شماره ۲۰ استفاده می‌کند و روی درگاه شماره ۱۹۴ با کوشا چت می‌کند.

کنجکاوی

جدول روبه‌رو را با مراجعه به کتاب همراه هنرجو کامل کنید.

شماره درگاه	کاربرد (سرویس)
۸۰	
۸۲۹۱	
۲۳	
۲۲	
۴۴۳	
۵۳	
۲۱	

یکی از نقاط آسیب‌پذیر در سیستم‌های رایانه‌ای، درگاه‌های باز و نداشتن نظارت روی آنها است. اگر درگاهی باز باشد، هکر می‌تواند از طریق این درگاه باز به کل سیستم نفوذ کرده، آن را مختل کند. بنابراین باید از بسته بودن درگاه‌هایی که استفاده نمی‌شوند، اطمینان حاصل کرد.

کارگاه ۲ پویش درگاه سیستم هدف

5 Net Tools یکی از ابزارهای جامع برای پویش است. در این کارگاه فقط قصد داریم از ابزار پویش درگاه در این نرم‌افزار استفاده کنیم. پس از نصب برنامه، مراحل زیر را انجام دهید:

۱ برنامه **5 Net Tools** را اجرا کنید.

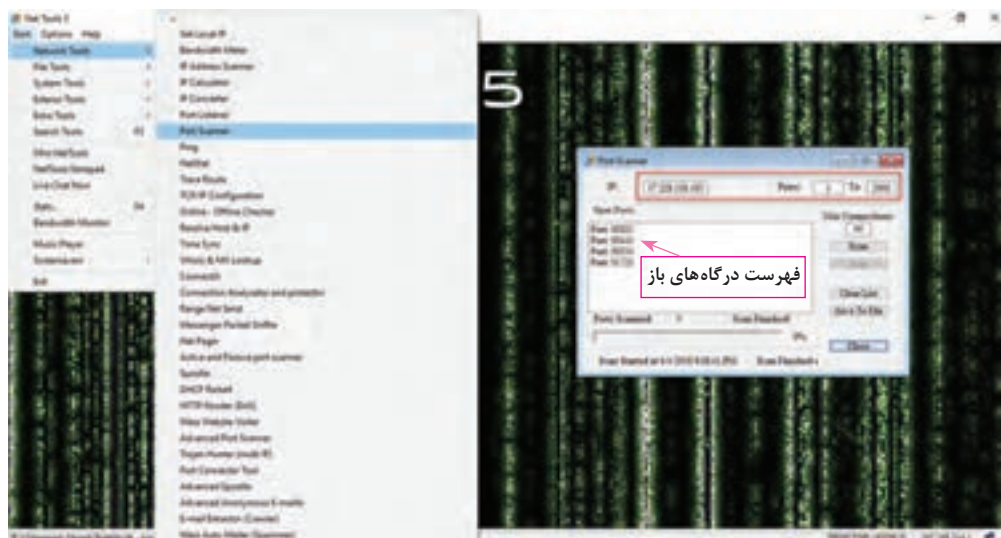
۲ فرمان پویش درگاه را اجرا کنید.

از منوی **Start** گزینه **Network Tools** و پس از آن گزینه **Port Scanner** را انتخاب کنید (شکل ۶).

۳ آدرس **IP** هدف و درگاه‌ها را برای پویش تعیین کنید.

در پنجره **Port Scanner**، آدرس **IP** هدف و محدوده شماره درگاه‌های موردنظر برای پویش را وارد کنید (شکل ۶).

۴ درگاه‌های **IP** هدف را پویش کنید.

شکل ۶- تعیین درگاه‌های باز هدف در ابزار **Net Tools**

روی دکمه **Scan** کلیک کنید. پس از چند دقیقه، تمام درگاه‌های باز فهرست می‌شوند.

۵ درگاه‌های رایانه خود را پویش کنید.

برای مشاهده درگاه‌های باز رایانه خود، آدرس **IP** سیستم هدف را **127.0.0.1** قرار دهید. همچنین می‌توانید در محیط **CMD** با دستور **netstat** فهرست درگاه‌های باز را مشاهده کنید.

نرم‌افزارهای زیادی برای پویش وجود دارند که قابلیت‌های مختلفی دارند. ممکن است دو ابزار پویش یک هدف را پویش کنند اما نتایج یکسانی ارائه ندهند.

پویش شبکه

با توجه به اینکه در مرحله جمع‌آوری اطلاعات، آدرس‌های **IP** هدف مشخص شد، در این فرایند دستگاه‌های فعال در شبکه شناسایی می‌شوند. منظور از دستگاه‌های فعال، رایانه‌ها یا دیگر دستگاه‌هایی است که آدرس **IP** دارند و در شبکه فعالیت می‌کنند.

کارگاه ۳ پویش آدرس های IP فعال (زنده) شبکه هدف

Ping Tester ابزاری است که برای مدیریت شبکه کاربرد فراوانی دارد، این ابزار واسط گرافیکی ساده و خوبی دارد و می توان دستورات ping و tracert را درون آن اجرا کرد. از قابلیت های کاربردی این ابزار می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- پویش آدرس های IP به صورت تکی و گروهی

- زمان بندی برای انجام پویش

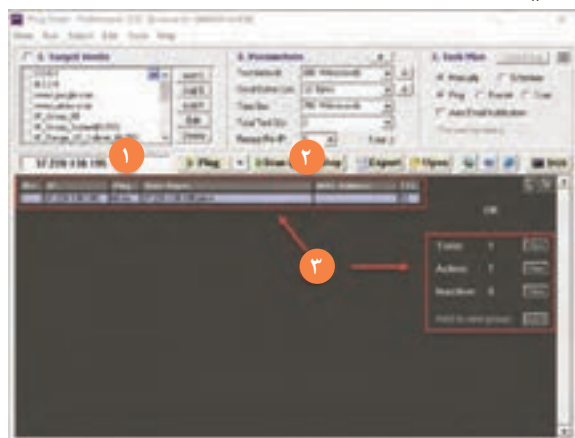
- تهیه خروجی به صورت پرونده متنی

۱ پس از نصب ابزار Ping Tester آن را باز کنید.

۲ آدرس IP سیستم هدف را تعیین کنید.

در کادر مشخص شده، آدرس IP سیستم هدف را که در کارگاه شماره ۱ به دست آوردید، تایپ کنید (۱).

۳ آدرس IP هدف را پویش و نتیجه را مشاهده کنید.

دکمه Scan را کلیک کنید (۲). پس از چند ثانیه،

گزارش پویش IP را مشاهده می کنید (شکل ۷). این

آدرس IP فعال است و می توان روی آن تست نفوذ

انجام داد.

ابزارهای دیگری مانند Angry IP Scanner،

Softperfect Network Scanner و NMAP نیز

وجود دارند که می توانند IP های فعال را در شبکه

هدف شناسایی کنند و یک نقشه کلی از شبکه هدف

ارائه دهند.

شکل ۷- تعیین IP های فعال در ابزار Ping Tester

پویش آسیب پذیری ها

یکی از مهم ترین مراحل در شناسایی و پویش سیستم هدف، پویش آسیب پذیری است. پس از پیدا شدن

آسیب پذیری های سیستم هدف، با انتخاب یک حمله متناسب با آسیب پذیری ها می توان به سیستم نفوذ کرد.

ابزارهای متعددی برای این منظور وجود دارد، یکی از ابزارهای پر کاربرد و قوی در این زمینه ابزار Acunetix

است که روی پویش آسیب پذیری تارنماها متمرکز است. پس از نصب این ابزار، واسط گرافیکی ابزار روی صفحه

تارنما باز شده، تست نفوذ را آغاز می کنیم.

فیلم شماره ۱۲۲۲۷: پویش آسیب پذیری با ابزار Acunetix

علاوه بر ابزار Acunetix، می توانید از ابزارهای متنوعی مانند Nessus، Retina، Nagios و ابزارهای دیگری استفاده کنید.

با استفاده از ابزار Acunetix تارنمای chap.sch.ir را پویش کنید و گزارش پویش را در قالب PDF آماده کنید، سپس با گزارش گروه های دیگر مقایسه کنید.

فیلم

فعالیت
گروهی

فاز ۳: ایجاد و حفظ دسترسی (حمله)

پس از اینکه هکر از طریق ابزارهای پویش، نقاط آسیب پذیر یک سیستم را تشخیص داد، حمله واقعی خود را آغاز می کند. پس از دسترسی به سیستم هدف، باید برای اجرای حملات بعدی، دسترسی خود را حفظ کرد. برای این کار از Backdoorها استفاده می شود.

Backdoor نقاطی در برنامه است که امکان دستیابی به یک سیستم را بدون بررسی و کنترل امنیتی فراهم می کند. ممکن است به دلیل ضعف برنامه ها چنین نقاطی در برنامه وجود داشته باشد. همچنین نفوذگر می تواند با ارسال یک بدافزار در قالب رایانامه و... شما را به نصب آن برنامه روی سیستم خود ترغیب کند. بدین ترتیب یک درگاه برای خود باز کرده، از آن طریق وارد سیستم کاربر می شود. برای جلوگیری از این حمله باید از ابزارهای امنیتی کامل و جامع استفاده کرد و از نصب برنامه های ناشناخته جلوگیری کرد.

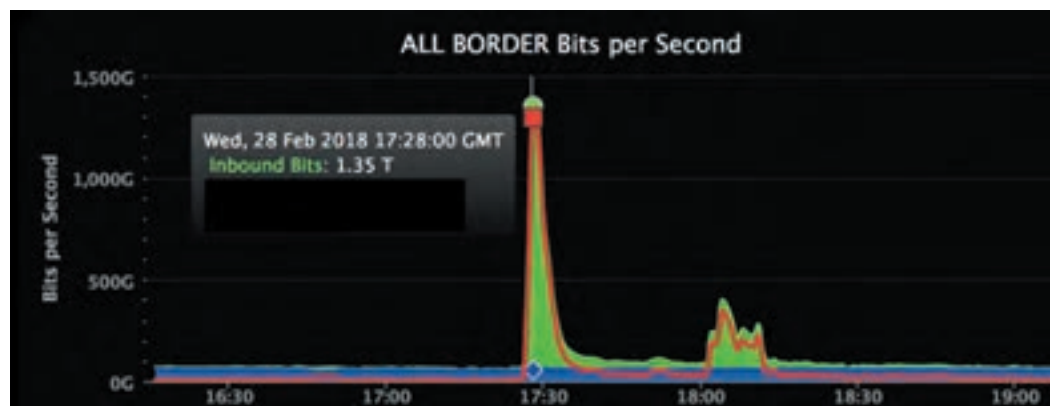
حملات DoS و DDoS

در حملات DoS (Denial of Service)، هدف هکر ایجاد اختلال و یا قطع سرویس دهی سرور به کاربران است. برای مثال دانشجویان برای مشاهده نمره امتحان خود به تارنمای دانشگاه رجوع می کنند. اکنون اگر هکر بتواند دسترسی دانشجویان به سرور را قطع کند، طوری که دانشجویان نتوانند به تارنما وصل شوند، حمله هکر موفقیت آمیز بوده است. هکر می تواند شروع به ارسال ترافیک با حجم بالا به سمت سرور کند و به قدری سرور را درگیر جواب دادن به این ترافیک کند که سرور توان پاسخ دادن به کاربران مجاز را نداشته باشد!

نوع دیگر این حمله، حمله DDoS است. در این حالت هکر به جای ارسال ترافیک تنها از یک سیستم، از چندین و شاید چندین هزار سیستم شروع به ارسال همزمان ترافیک می کند. شاید این اتفاق برای شما نیز افتاده باشد، برای مثال ممکن است کاربران یک سیستم در یک زمان خاص، همه برای درخواست سرویس به سمت سرور ترافیک ارسال کنند. در این حالت اصطلاحاً سرور Crash می کند و از سرویس خارج می شود.

تارنمای محبوب GitHub که همه کدنویسان آن را می شناسند، ۲۸م فوریه ۲۰۱۸ در معرض گسترده ترین حمله DDoS جهان قرار گرفته است. در این حمله مهاجمان موفق شدند تا در هر ثانیه ۱۲۶/۹ میلیون بسته ارسال کنند (شکل ۸).

شکل ۸- نمودار آمار ترافیک تارنمای GitHub

کارگاه ۴ شبیه‌سازی حمله DDoS در کارگاه رایانه

ابزار LOIC یکی از ابزارهای حمله DoS است. پس از نصب این برنامه روی تمام رایانه‌های کارگاه، می‌توان به‌طور هم‌زمان از همه رایانه‌ها شروع به ارسال بسته به سمت سیستم هدف کرد. مراحل زیر را روی تمام رایانه‌های کارگاه انجام دهید:

۱ برنامه LOIC را نصب و اجرا کنید.

پرونده نصب ابزار در لوح فشرده همراه کتاب موجود است. آن را روی رایانه خود نصب کنید. پس از نصب آن را اجرا کنید (شکل ۹).

۲ سیستم هدف را تعیین کنید.

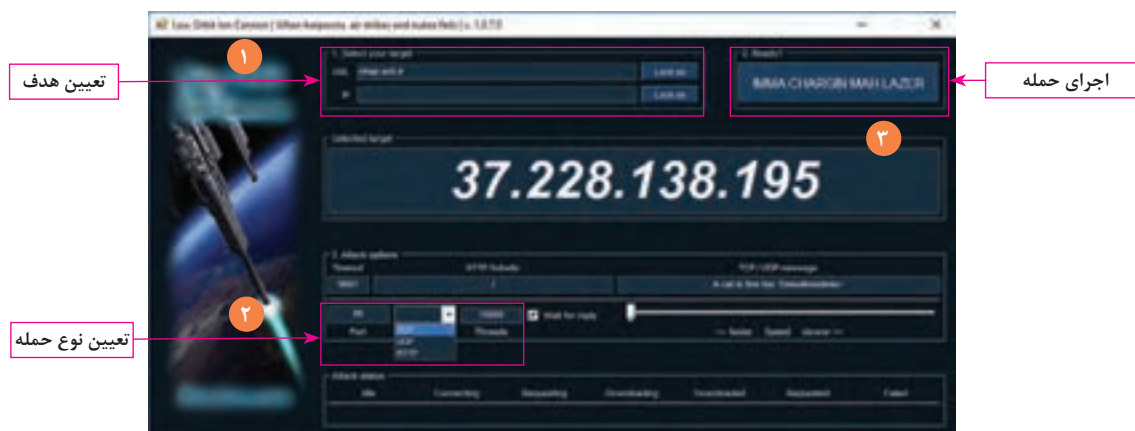
هدف ما تارنمای chap.sch.ir است. در قسمت انتخاب هدف نشانی این تارنما یا آدرس IP آن را وارد کرده، سپس دکمه Lock on را کلیک کنید. در کادر Selected Target آدرس IP هدف نمایش داده می‌شود (۱).

۳ نوع و پارامترهای حمله را تعیین کنید.

در کادر Attack Options باید نوع و پارامترهای حمله را تعیین کنید. قصد داریم یک حمله روی درگاه ۸۰ TCP انجام دهیم. در کادر Port عدد ۸۰ را بنویسید و TCP را در کادر Method انتخاب کنید. در کادر Threads باید تعداد جریان‌های ارتباطی با هدف را مشخص کنید، هرچه این عدد بزرگ‌تر باشد، سیستم هدف بیشتر درگیر خواهد شد و زودتر از پا در می‌آید. عدد ۱۵۰۰۰ یا بیشتر را در این کادر وارد کنید (۲).

۴ حمله را اجرا کنید.

برای شروع حمله، دکمه کادر Ready را کلیک کنید (شکل ۹). برای مشاهده بسته‌های ارسالی به سمت هدف، می‌توانید ابزار Wireshark را نصب کرده، ترافیک عبوری را مشاهده کنید.

شکل ۹- ابزار LOIC برای اجرای حمله DoS

شکل ۱۰- نمای حملات برخط در تارنمای norse-corp.com

تارنمای <http://www.norse-corp.com> گزارشی لحظه‌ای از حملات را به صورت برخط در اختیار شما قرار می‌دهد. با بررسی حملات متوجه می‌شوید که چه حملاتی بیشترین تکرار را دارند و چه کشورهایی بیشتر مورد هدف هستند (شکل ۱۰).

فاز ۴: پاک کردن ردپاها

آخرین فاز در حملات، پاک کردن ردپاها برای جلوگیری از شناسایی هکر است. هکرها روش‌های مختلفی برای پاک کردن آثار حمله و ردپای خود به کار می‌برند. یکی از معمول‌ترین روش‌ها، پاک کردن پرونده‌های Log در سرویس Event Viewer ویندوز است. علاوه بر این ابزارهای متعددی برای از بین بردن ردپاها وجود دارند که با جست‌وجو در اینترنت می‌توانید آنها را دریافت و آزمایش کنید.

برخی از ابزارهای پاک کردن پرونده‌های Log را از اینترنت جست‌وجو کرده، گزارش آن را در کلاس ارائه کنید.

پژوهش

جدول ارزشیابی شایستگی‌های غیر فنی، ایمنی، بهداشت و توجهات زیست محیطی

شایستگی‌ها	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، زمان، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها/داوری/نمره‌دهی)	نمره
شایستگی‌های غیر فنی	مسئولیت‌پذیری، ابزار تعهد به سازمان متبوع - مستندسازی، پایبندی به مستندسازی در نظام کنترل کیفیت - زبان فنی	قابل قبول	حفظ امانت در قبال اطلاعات سازمان یا افرادی که برای آنها تست نفوذ انجام می‌دهد - رعایت مصالح سازمانی و عرفی در فیلترینگ - سعه‌صدر و صبوری در برخورد با ناراضی‌های کاربران در برابر محدودسازی دسترسی - تهیه پلان کلی از شبکه و دستگاه‌ها - ثبت سیاست‌های اعمال شده در فایروال - بازگرداندن تنظیمات به حالت اولیه پس از انجام تمرینات	۲
ایمنی و بهداشت	اتصال صحیح جریان برق دستگاه فایروال - جلوگیری از مسدودسازی کلید ارتباطات مدیر شبکه به دستگاه فایروال			
توجهات زیست محیطی		غیر قابل قبول	توجه به ایمنی و بهداشت محیط کارگاه	۱
نگرش	دقت در نوشتن رول‌های فایروال و تنظیم آدرس‌ها در فیلترینگ فایروال‌ها			

* این شایستگی‌ها در ارزشیابی پایانی واحد یادگیری باید مورد توجه قرار گیرند.

ارزشیابی مرحله ۱

مراحل کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، زمان، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها/داوری/نمره‌دهی)	نمره
کاوش شبکه و تارنما	مکان: کارگاه استاندارد رایانه تجهیزات: شبکه‌ای از رایانه‌ها که نرم‌افزارهای کاوش و تست نفوذ روی آنها نصب باشد. زمان: ۴۵ دقیقه	بالتر از حد انتظار	جمع‌آوری اطلاعات یک تارنمای خاص و آدرس IP آن - پویش محدوده مشخصی از درگاه‌ها - پویش شبکه در مدت زمان معین و تهیه گزارش متنی - پویش آسیب‌پذیری‌های تارنما و تهیه گزارش و یافتن حمله مناسب برای هر نوع آسیب‌پذیری	۳
		در حد انتظار	جمع‌آوری اطلاعات یک تارنمای خاص و آدرس IP آن - پویش محدوده مشخصی از درگاه‌ها - پویش شبکه در مدت زمان معین و تهیه گزارش متنی - پویش آسیب‌پذیری‌های تارنما و تهیه گزارش	۲
		پایین‌تر از حد انتظار	جمع‌آوری اطلاعات یک تارنمای خاص و آدرس IP آن	۱

فایروال (Firewall)

چرا مأموران ایست بازرسی در فرودگاه یا جاده مسافران را مورد بازرسی قرار می دهند؟ چه لزومی دارد که اطلاعاتی که در شبکه رد و بدل می شوند، بازرسی شوند؟ چگونه می توان روش بازرسی در فرودگاه را در سیستم های رایانه ای و شبکه پیاده کرد؟ لزوم بازرسی کالاها در گمرک چیست؟

دنیای اینترنت بسیار ناامن است و هر لحظه امکان دارد به وسیله فرد یا گروهی هک شویم؛ بنابراین متخصصان حوزه امنیت راهکارهایی برای جلوگیری از حملات و تهدیدات ارائه داده اند.

● یکی از سرویس های تشخیص حملات، سرویس IDS (Intrusion Detection Systems) نام دارد. این سرویس عموماً با یک سرویس دیگر برای جلوگیری از حملات همراه است که IPS (Intrusion Prevention Systems) نامیده می شود. سرویس IDS با توجه به پایگاه داده ای که از الگوی حملات دارد قادر به شناسایی انواع حملات و سرویس IPS قادر به جلوگیری و خنثی کردن حملات است.

● یکی دیگر از سرویس های مهم برای جلوگیری از حملات در شبکه ها، آنتی ویروس و هرزنامه (Spam) است که از ورود ویروس ها و هرزنامه ها به شبکه و سیستم ها جلوگیری می کنند.

● یکی از سرویس های بسیار مهم که در تمامی سیستم ها و شبکه ها وجود دارد، سرویس فایروال (Firewall) است. این سرویس توانایی های زیادی در جلوگیری از ورود بسته های مشکوک به شبکه دارد و به دلیل مقبولیت زیاد در بین سازمان ها مورد استفاده بسیاری از سازمان ها است. به همین خاطر یکی از فرصت های شغلی برای افراد فعال در حوزه امنیت، نصب و پیکربندی فایروال است.

همان طور که در جامعه باید امنیت حاصل شود، در سیستم های رایانه ای هم باید تبادل اطلاعات بین رایانه ها بازبینی شود تا اطمینان از سلامت ارتباطات حاصل شود.

برای بازبینی بسته های اطلاعاتی در سیستم های رایانه ای و شبکه ها از فایروال استفاده می شود. فایروال سرویسی است که به صورت نرم افزاری یا سخت افزاری ارائه می شود و سیستم های رایانه ای را از دسترسی نفوذگران محافظت کرده، تمام بسته های عبوری را بررسی می کند و در صورت تشخیص غیرمجاز بودن بسته، از ورود آن به شبکه جلوگیری می کند.

فایروال نرم افزاری مثل بقیه نرم افزارها روی سیستم عامل نصب می شود. به بررسی بسته ها به وسیله فایروال، فیلتر کردن بسته ها می گویند. هزینه این نوع فایروال کم است و به آسانی به وسیله کاربر قابل تنظیم و راه اندازی است. فایروال ویندوز، نرم افزارهای ISA Server و Kerio Control و برخی از نرم افزارهای آنتی ویروس نمونه ای از فایروال نرم افزاری هستند.

شکل ۱۱- یک نمونه فایروال سخت افزاری

فایروال های سخت افزاری روی بردهای سخت افزاری پیاده سازی شده، در قالب یک سخت افزار مستقل عرضه می شوند (شکل ۱۱). این نوع فایروال ها تنظیمات پیشرفته تری نسبت به نوع نرم افزاری دارند و برای شبکه های بزرگ استفاده می شوند و بار ترافیکی کمتری روی شبکه دارند؛ اما در عوض هزینه آنها بیشتر است و باید یک متخصص شبکه آن را پیکربندی و آزمایش کند. سرویس فایروال مسیریاب میکروتیک از این نمونه است.

یک آموزشگاه رایانه با سه کارگاه را در نظر بگیرید که مدرسان به صورت مستقل در این کارگاه‌ها تدریس می‌کنند. به دلیل اتصال هنرجویان به اینترنت، حجم اینترنت مدرسه زودتر از موعد تمام می‌شود و دسترسی به اینترنت در برخی روزها در هنگام تدریس قطع می‌شود و همین‌طور بیشتر سیستم‌ها ویروسی می‌شوند و مسئول آموزشگاه همیشه مشغول نصب ویندوز است. آیا با نصب فایروال در این آموزشگاه، مشکل حل می‌شود؟ اگر پاسخ شما بلی است، چه نوع فایروالی را پیشنهاد می‌دهید؟ چرا؟

انواع فایروال بر اساس فیلترینگ

در این بخش سه نوع بسیار مهم و کاربردی فایروال‌ها را بررسی می‌کنیم:

– Packet Filter

این فایروال‌ها با استفاده از مجموعه‌ای از قوانین که برای آنها تعریف می‌شوند، بسته‌های ورودی و خروجی را بررسی می‌کنند و تصمیم می‌گیرند که بسته را عبور دهند یا دور بیندازند. به این قوانین، رول (Rule) می‌گویند. رول‌های فایروال براساس اطلاعات زیر نوشته می‌شوند:

- نوع پروتکل
- آدرس IP مبدأ
- شماره درگاه مبدأ
- آدرس IP مقصد
- شماره درگاه مقصد
- رابط کارت شبکه (اینترفیس)

در این فایروال‌ها تعدادی رول پشت سر هم نوشته شده است که هر بسته ورودی از ابتدای فهرست با تک تک رول‌ها مطابقت داده می‌شود و به محض اینکه با یک رول تطابق داشته باشد، بر اساس آن رول یا عبور داده می‌شود و یا دور انداخته می‌شود. بنابراین رول‌های بعدی بررسی نخواهند شد.

از مزایای این فایروال‌ها می‌توان به سادگی کار با آن و سرعت عملکرد آن اشاره کرد؛ زیرا درگیر پردازش محتوای بسته‌ها نمی‌شوند. در عوض در شناسایی بسیاری از حملات اینترنتی ضعیف هستند و توانایی مسدودسازی اکثر اپلیکیشن‌ها را ندارند. یک نمونه از این فایروال‌ها، فایروال‌های شخصی نام دارند که روی سیستم‌عامل کاربر و سرورها نصب می‌شوند. فایروال ویندوز و برنامه‌های آنتی‌ویروس نسخه Internet Security نمونه‌ای از فایروال شخصی هستند.

– Stateful Firewall

این نوع فایروال که به فایروال حالت‌مند هم معروف است به شیوه دقیق‌تری کار می‌کند. عملکرد این فایروال به این صورت است که در حافظه cache خود یک جدول وضعیت بسته دارد. برای هر بسته علاوه بر آدرس IP، درگاه و نوع پروتکل یک فیلد دیگر به نام state در نظر گرفته می‌شود. این نوع فایروال علاوه بر مواردی که در فایروال Packet Filter مطرح شد با بررسی حالت‌های مختلف بسته‌ها، به راحتی قادر به اعمال فیلترینگ روی ارتباطات و برنامه‌ها است. این کار مدت زمان بیشتری برای بررسی تمام بسته‌ها لازم دارد در عین حال امنیت بیشتری در پی دارد و قیمت آن نیز گران‌تر است.

در نظر بگیرید شما در شبکه داخلی هستید و قصد دارید در فایروال رولی بنویسید که سرویس‌گیرنده‌های شبکه داخلی بتوانند بسته‌های TCP را به شبکه خارجی ارسال کنند؛ اما هیچ‌کس از طرف شبکه خارجی به شبکه داخلی

نتواند بسته TCP ارسال کند. حال اگر درون فایروال رولی بنویسید که «تمام بسته‌هایی که از سمت شبکه خارجی به داخل شبکه می‌آیند را فیلتر کن» تصور می‌شود که به خواسته خود می‌رسید اما زمانی که کاربران شبکه داخلی بسته TCP ارسال می‌کنند، شبکه خارجی نمی‌تواند جواب این بسته‌ها را به ما برگرداند چون بسته‌های TCP از سمت شبکه خارجی به شبکه داخلی را فیلتر کرده‌ایم. این مشکل به وسیله Packet Filter Firewall قابل حل نیست و حتماً باید از Stateful Firewall استفاده کرد.

– Application Proxy Firewall

سرویس پراکسی یک سرویس میانجی است که هم می‌تواند به صورت نرم‌افزاری روی رایانه کاربر نصب شود و واسطه‌ای بین کاربر و شبکه باشد، هم می‌تواند روی یک رایانه مستقل نصب شود و بین شبکه داخلی و خارجی قرار گیرد که در این صورت پراکسی سرور نامیده می‌شود.

کاربران برای دسترسی به شبکه خارجی، درخواست‌های خود را به پراکسی سرور ارسال می‌کنند و پراکسی پس از ارسال درخواست به شبکه خارجی و برگشت پاسخ، نتیجه را برای کاربر ارسال کرده، در حافظه cache خود نیز نگهداری می‌کند تا در صورت درخواست مجدد از سوی کاربران، بلافاصله از آن استفاده کند؛ بنابراین امکان تهیه گزارش از ارتباطات کاربران با شبکه خارجی فراهم شده، سرعت پاسخگویی به کاربران و امنیت شبکه داخلی افزایش می‌یابد. Application Proxy Firewall نیز عملکردی مشابه دارد و نسبت به Packet Filter امن‌تر است. به جای بررسی ترافیک‌های مجاز یا ممنوع از روی آدرس IP و درگاه، فقط برنامه‌های مجاز را بررسی می‌کند. به دلیل اینکه این فایروال روی اپلیکیشن‌ها تمرکز دارد نام Application level Gateway به آن اطلاق می‌شود. همچنین این فایروال به صورت پراکسی نیز عمل می‌کند و پیش از برقراری ارتباط بین سرویس‌گیرنده و سرویس‌دهنده راه دور، در میان آنها قرار گرفته، اپلیکیشن‌ها را مدیریت می‌کند. یکی از محاسن این فایروال‌ها توانایی cache کردن اطلاعات است بنابراین سرعت پاسخگویی در شبکه بالا می‌رود. همچنین آدرس IP مبدأ بسته نیز مخفی است و به همین خاطر امنیت بیشتری خواهند داشت. فایروال‌های سرویس وب (Web Application Firewall) WAF از این دسته هستند و وظیفه آنها بررسی ترافیک اپلیکیشن‌های وب است.

پویانمایی شماره ۱۲۲۲۸: انواع فایروال

درباره فایروال‌های Next-Generation تحقیق کنید.

فایروال نرم‌افزاری

متداول‌ترین فایروال نرم‌افزاری فایروال ویندوز است. روش فیلترینگ در این فایروال از نوع Packet Filter است.

کارگاه ۵ فعال‌سازی فایروال سیستم عامل

فعال بودن فایروال ویندوز، امنیت رایانه شما را چندین برابر افزایش خواهد داد. پیش از فعال‌سازی آن باید این نکته را مدنظر داشته باشید که در صورت نصب آنتی‌ویروس‌های نسخه Internet Security، فایروال ویندوز غیرفعال شده، آنتی‌ویروس نقش فایروال را ایفا می‌کند. برای کار کردن با فایروال ویندوز ابتدا باید فایروال آنتی‌ویروس را غیرفعال کرد.

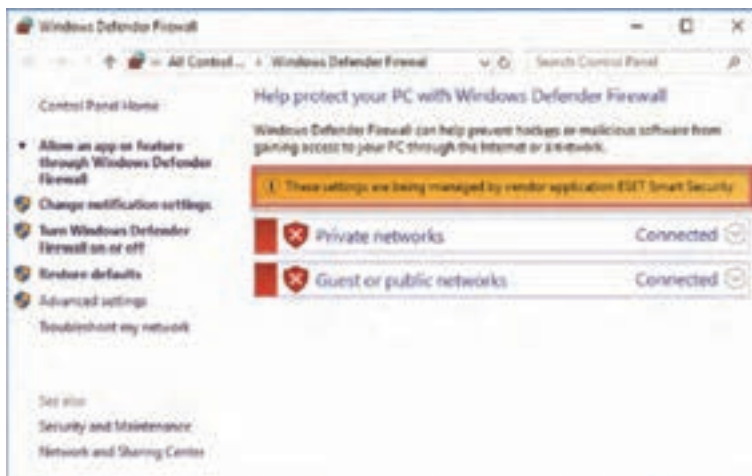
فیلم

پژوهش

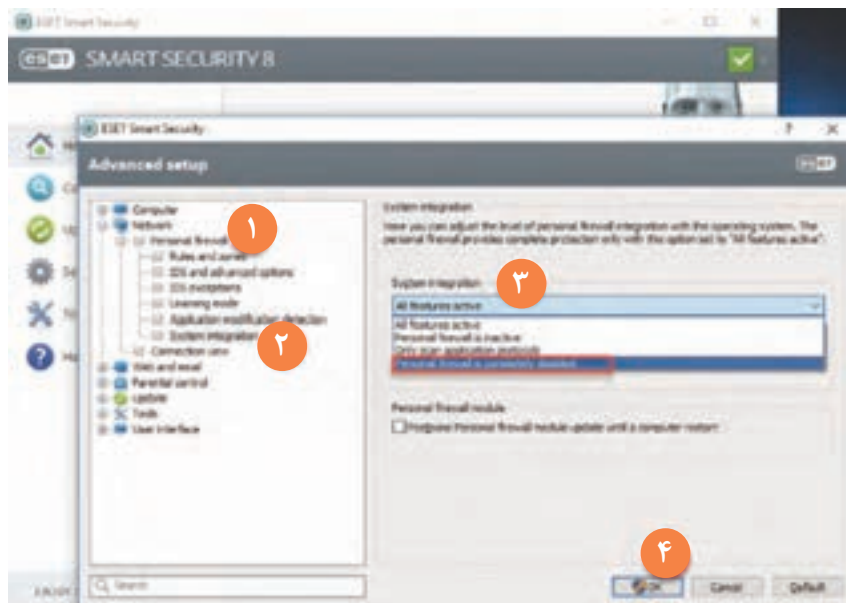

۱ بررسی کنید کدام یک از فایروال های ویندوز یا آنتی ویروس فعال هستند. برای تغییر تنظیمات فایروال وارد کنترل پنل شده، Windows Defender Firewall را انتخاب کنید (شکل ۱۲).

شکل ۱۲- صفحه اصلی تنظیمات فایروال ویندوز

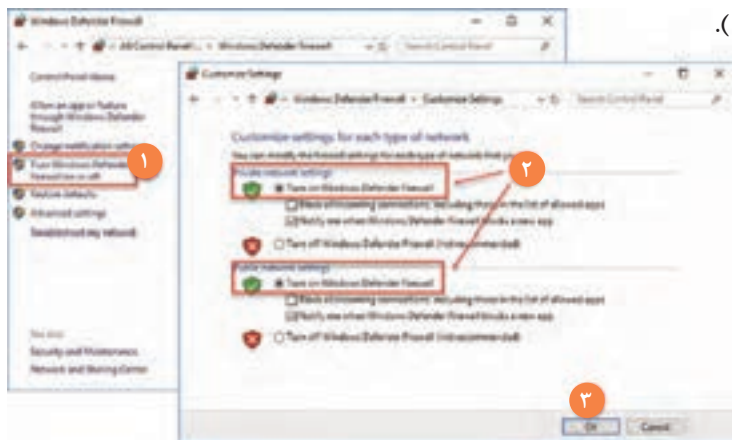
۲ فایروال آنتی ویروس را غیرفعال کنید. وارد تنظیمات آنتی ویروس شده، پس از فشردن کلید F5 گزینه Personal Firewall را انتخاب کنید (۱). از فهرست باز شو گزینه System Integration را انتخاب کنید (۲). گزینه personal firewall is completely disabled را از بخش System Integration انتخاب کنید (۳). پس از کلیک دکمه OK امکان فعال کردن فایروال ویندوز وجود دارد (شکل ۱۳).

شکل ۱۳- غیرفعال کردن فایروال نرم افزار NOD32

۲ فایروال ویندوز را فعال کنید.

مانند مرحله ۱ پنجره تنظیمات فایروال را باز کرده، گزینه Turn windows Defender firewall on or off را انتخاب کنید (۱). هر دو گزینه Private Network و Public Network را روی Turn on تنظیم کنید (۲). روی دکمه OK کلیک کنید (شکل ۱۴).

شکل ۱۴- فعال کردن فایروال ویندوز

برای فعال و غیرفعال کردن فایروال ویندوز در محیط CMD چه باید کرد؟

پژوهش

جریان های ورودی و خروجی در فایروال

جریان بسته های خروجی از رایانه به سمت خارج از شبکه را ترافیک خروجی (Outbound Traffic) می نامند و جریان بسته های ورودی از شبکه بیرونی به سمت رایانه را ترافیک ورودی (Inbound Traffic) می نامند (شکل ۱۵).

شکل ۱۵- انواع جریان ها در فایروال

فایروال ویندوز این توانایی را دارد که روی هر دو نوع ترافیک مدیریت انجام داده، آن را مورد ارزیابی قرار دهد.

برای مشاهده رول های فایروال، در کنترل پنل پس از باز کردن Firewall روی گزینه Advanced Setting کلیک کنید.

دو نوع رول مشاهده می شود که Inbound Rules قوانین مربوط به ترافیک ورودی و Outbound Rules قوانین مربوط به ترافیک خروجی است (شکل ۱۶).

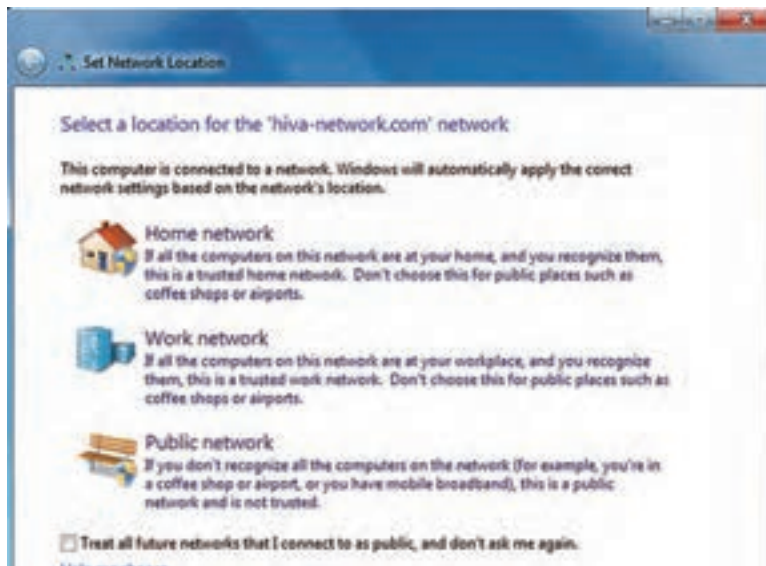
قسمت Connection Security Rules برای چه نوع ارتباطاتی کاربرد دارد؟

با توجه به نوع ارتباطات، جدول زیر را کامل کنید.

نوع Rule	نوع درخواست
Inbound	هیچ رایانه‌ای از اینترنت نتواند به این سیستم دسترسی پیدا کند. روی این سیستم تارنمای گوگل فیلتر شود
Outbound	
Inbound	

پروفایل‌ها در فایروال

هنگامی که برای اولین بار به یک شبکه متصل می‌شوید، پنجره Set Network Location ظاهر می‌شود و از شما می‌خواهد که نوع Location خود را مشخص کنید. با این انتخاب به Firewall اعلام می‌کنید که در حال حاضر به چه شبکه‌ای متصل شده و باید چه تنظیمات امنیتی را به کار ببرد (شکل ۱۷).

شکل ۱۷- پنجره Set Network Location

Home Network: هنگامی استفاده می‌شود که شما تمامی کاربران شبکه را می‌شناسید و اطمینان دارید که افراد مطمئنی هستند. در این حالت File Sharing فعال می‌شود، دسترسی به منابع اشتراکی بدون نیاز به گذرواژه فراهم می‌شود و به وسیله دیگر سرویس گیرنده‌های شبکه دیده می‌شوید.

Work Network: عملکرد این حالت هم مانند حالت قبلی است اما میزان اعتماد به کاربران کمتر است و احتمال حمله به سیستم شما ممکن است به میزان کمی افزایش یابد.

Public Network: در صورت اتصال به شبکه عمومی، ویندوز محتاط‌تر عمل می‌کند چون این گزینه مربوط به مکان‌هایی است که قابل اعتماد نیستند و هرگونه کاربری ممکن است در شبکه عمومی وجود داشته

باشد. برای مثال زمانی که به شبکه فرودگاه متصل می‌شوید، باید شبکه عمومی را انتخاب کنید. در این حالت دسترسی به منابع اشتراکی فراهم نمی‌شود و در شبکه دیده نمی‌شوید.

حالت Home Network و Work Network چون از سطح امنیتی بالاتری برخوردار هستند با عنوان پروفایل Private شناخته می‌شوند و حالت Public Network با عنوان پروفایل Public شناخته می‌شود. بنابراین در هر رول باید مشخص کنیم که این رول روی چه شبکه‌ای اعمال شود. مثلاً ممکن است یک رول برای مسدودسازی دسترسی کاربران شبکه‌های عمومی و ناشناس به سیستم خود بنویسیم. از طرفی در شبکه خانگی خودمان، دوستان و افرادی که در Private Network ما هستند، بتوانند به سیستم ما وصل شوند. پس باید این رول را فقط برای شبکه Public بنویسیم.

در فایروال سه نوع پروفایل وجود دارد:

- **Domain:** زمانی که رایانه شما به دامنه‌ای متصل است.
- **Private:** زمانی که رایانه شما به شبکه‌ای خصوصی مانند «work» یا «home» متصل است.
- **Public:** زمانی که رایانه شما به یک شبکه عمومی مانند یک Wi-Fi Hotspot متصل شده یا مستقیماً به اینترنت متصل است.

تمام رول‌های ثبت شده درون فایروال را می‌توان بر اساس نیاز فعال یا غیر فعال کرد. برای مثال برخی مواقع نیاز دارید که به وسیله یک سرویس‌گیرنده دیگر در شبکه Public دیده شوید و پرونده به اشتراک بگذارید. در اینجا به جای غیرفعال کردن فایروال کافی است رول مربوط به این کار را درون فایروال پیدا کرده، آن را غیرفعال کنید.

فیلم شماره ۱۲۲۲۹: مسدودسازی درگاه در فایروال ویندوز

در فایروال ویندوز رولی بنویسید که رایانه شما نتواند از DHCP Server کارگاه رایانه، آدرس IP بگیرد.

گزارش‌گیری (Log) از رخداد‌های فایروال

گزارش‌گیری از فایروال یکی از کارهای مدیریتی مهم است که به شما اطلاعات بسیار مهمی می‌دهد:

- بررسی درستی رول‌هایی که اضافه شده‌اند و عیب‌یابی رول‌هایی که دچار مشکل شده‌اند.
- بررسی اینکه آیا فایروال باعث اختلال در نرم‌افزاری شده است یا خیر؟
- بررسی درگاه‌هایی که بسته شده‌اند و بسته‌هایی که حذف شده‌اند.
- بررسی اینکه درون شبکه، یک آدرس IP و یا گروهی از آدرس‌های IP در تلاش هستند به فایروال و یا قسمت‌های مهم دیگر دسترسی پیدا کنند یا خیر.

به طور پیش‌فرض قابلیت گزارش‌گیری فایروال ویندوز غیر فعال است، در صورت لزوم باید آن را تنظیم و فعال کنید.

یادداشت

فیلم

فعالیت
کارگاهی

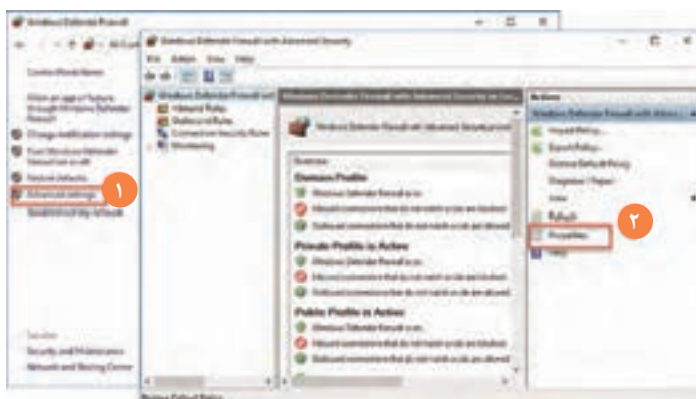
یادداشت

کارگاه ۶ فعال‌سازی گزارش‌گیری فایروال ویندوز

۱ پنجره خصوصیات فایروال را باز کنید.

از کنترل پنل فایروال را باز کرده، از منوی سمت چپ گزینه Advanced Settings را انتخاب کنید (۱). سپس در پنجره باز شده، از سمت راست گزینه Properties را انتخاب کنید (شکل ۱۸).

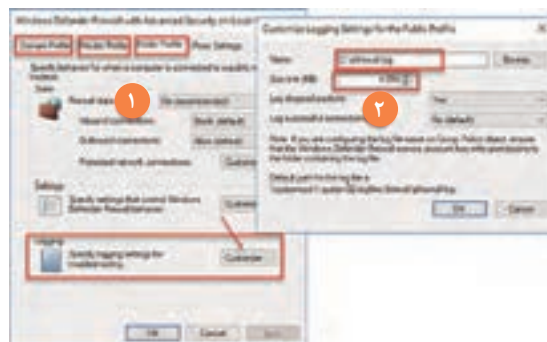
شکل ۱۸- خصوصیات فایروال

۲ به تنظیمات Logging وارد شوید.

در کادر باز شده، برای هر کدام از پروفایل‌های شبکه یک سربرگ مشاهده می‌شود. این مرحله را برای هر سه برگه اعمال کنید. در انتهای کادر در قسمت Logging روی دکمه Customize کلیک کنید تا تنظیمات گزارش‌گیری نمایان شود (۲).

۳ اطلاعات گزارش را تنظیم کنید.

در کادر باز شده مسیر و نام گزارش را وارد کنید و در صورت تمایل حداکثر حجم پرونده گزارش را نیز مشخص کنید. در قسمت پایین این کادر در صورت انتخاب Yes برای گزینه Log dropped packets گزارش‌گیری برای بسته‌های حذف شده انجام می‌شود. در صورت انتخاب Yes برای گزینه Log successful connections گزارش‌گیری برای بسته‌هایی انجام می‌شود که از فایروال عبور داده شده‌اند (شکل ۱۹).

شکل ۱۹- ایجاد Log از عملکرد فایروال

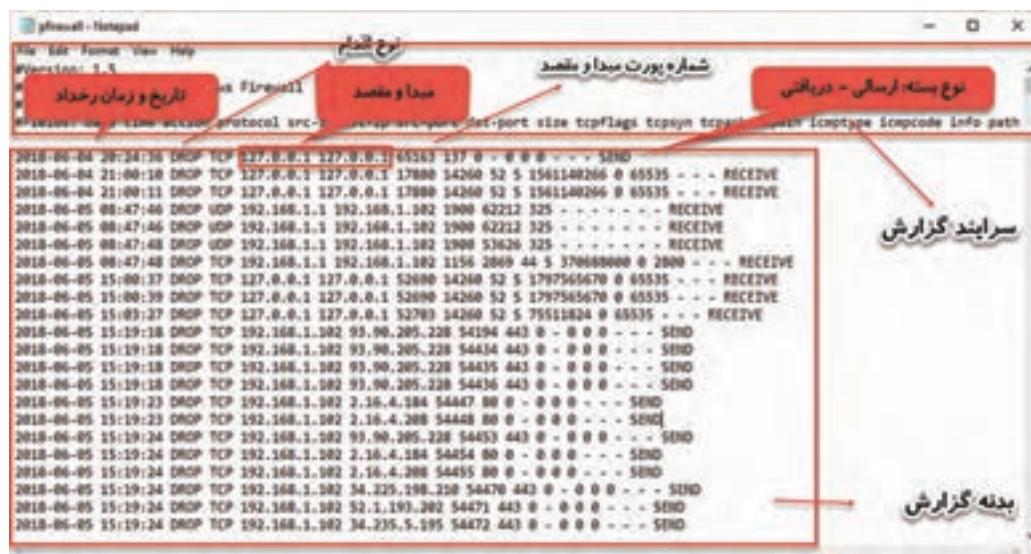
برای مشاهده پرونده Log باید با دسترسی Administrator آن را باز کنید.

یادداشت

۴ گزارش ایجاد شده را بررسی کنید.

ساختار پرونده Log از دو بخش تشکیل شده است. قسمت سرایند فیلدهای موجود در گزارش را مشخص می‌کند و قسمت بدنه گزارش، عملکرد فایروال را نشان می‌دهد. در این گزارش بسته‌های حذف شده و همین‌طور نوع بسته‌های ارسالی و دریافتی مشخص هستند (شکل ۲۰).

شکل ۲۰- محتویات پرونده Log

با توجه به رول‌هایی که تاکنون در فایروال نوشته‌اید، یک گزارش از عملکرد فایروال ایجاد کنید و نتایج آن را با پرونده گزارش گروه‌های دیگر مقایسه کنید و نتیجه را در کلاس بررسی کنید.

فعالیت گروهی

ارزشیابی مرحله ۲

مرحله کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، زمان، مکان و...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص‌ها/داوری/نمره دهی)	نمره
استفاده از فایروال نرم‌افزاری	مکان: کارگاه استاندارد رایانه تجهیزات: شبکه‌ای از رایانه‌ها که نرم‌افزار فایروال روی آنها نصب باشد. زمان: ۳۰ دقیقه	بالتر از حد انتظار	فعال و غیرفعال کردن فایروال نرم‌افزاری - ایجاد Ruleهای Inbound و Outbound بر اساس نیاز - مسدود کردن یک سرویس برای یک کاربر یا گروه خاص - فعال کردن گزارش‌گیری در فایروال	۳
		در حد انتظار	فعال و غیرفعال کردن فایروال نرم‌افزاری - ایجاد Rule در قسمت‌های Inbound و Outbound بر اساس نیاز - مسدود کردن یک سرویس برای یک کاربر یا گروه خاص	۲
		پایین‌تر از حد انتظار	فعال و غیرفعال کردن فایروال نرم‌افزاری	۱

فایروال سخت‌افزاری

- وظیفه اصلی فایروال مانند مأموران بازرسی در گیت‌های فرودگاه، کنترل ترافیک است. با توجه به تهدیدات و حملاتی که روزافزون بوده و به صورت گسترده اتفاق می‌افتد، سازوکارهای دفاعی و محافظتی مختلفی در سطوح مختلف در شبکه اتخاذ می‌شود.
- اولین و ساده‌ترین سازوکار MAC Filtering است که دسترسی کاربران به شبکه را براساس مک آدرس آنها اعتبارسنجی می‌کند.
 - در دید وسیع‌تر و جامع‌تر Packet Filtering و سازوکارهایی همچون IDS و IPS قرار می‌گیرند که براساس آدرس IP بسته‌ها تصمیم‌گیری می‌کنند که بسته به شبکه وارد شود یا خیر.
 - به‌طور اختصاصی در سطح اپلیکیشن نیز فیلترینگ Stateful انجام می‌گیرد و مبنای فیلترینگ، وضعیت بسته‌ها است که یکی از قوی‌ترین انواع فیلترینگ است.
 - دستگاه‌های UTM یکی از قدرتمندترین تجهیزات فعال در شبکه هستند که انواع فیلترینگ را انجام می‌دهند و علاوه بر آن سرویس‌هایی مانند Anti-Spam، AntiVirus، IPsec/VPN، IDPS و برخی سرویس‌های امنیتی دیگر را به صورت یکپارچه ارائه می‌دهند.
- عملیات فیلترینگ در فایروال دو قسمت انجام می‌شود (شکل ۲۱):

شکل ۲۱- نمای کلی فایروال سخت‌افزاری

- ۱ در لبه ورودی و هنگام ورود بسته‌ها به فایروال
 - ۲ در لبه خروجی و قبل از خروج بسته‌ها
- سرویس فایروال یکی از مهم‌ترین سرویس‌های روی مسیریاب میکروتیک است که امکاناتی از قبیل موارد زیر را ارائه می‌دهد:
- فیلترینگ از نوع Stateful
 - فیلترینگ اپلیکیشن
 - فیلترینگ براساس آدرس IP و درگاه و اندازه و محتوای بسته
- به همین دلیل بسیاری از نیازمندی‌های امنیتی مدیران شبکه سازمان‌ها و شبکه‌های کوچک و متوسط را برآورده می‌کند.
- در فایروال میکروتیک مانند فایروال ویندوز دو نوع ترافیک ورودی و خروجی وجود دارد. در اینجا به هر یک از این نوع ترافیک‌ها یک زنجیره ترافیک یا chain گفته می‌شود (شکل ۲۲).

شکل ۲۲- زنجیره‌های ترافیک در فایروال

- ۱ Input Chain: حالتی است که ترافیک از سمت یک سرویس‌گیرنده یا شبکه می‌آید و به خود فایروال ختم می‌شود.

۲ Output Chain: حالتی است که مبدأ ترافیک فایروال است و به سمت یک سرویس گیرنده یا شبکه بیرونی ختم می شود.

در فایروال میکروتیک برخلاف فایروال ویندوز یک حالت دیگر وجود دارد که Forward Chain نامیده می شود. ۳ Forward Chain: حالتی است که ترافیک از یک شبکه یا سرویس گیرنده ارسال می شود و از درون فایروال عبور می کند و به مقصد خود می رسد.

پویانمایی شماره ۱۲۲۳۰: انواع ترافیک در فایروال سخت افزاری

فیلم

جایگاه فایروال در شبکه

ممکن است برای شما سؤال پیش بیاید که برای پیاده سازی صحیح و اصولی شبکه، فایروال باید در کجا قرار بگیرد؟ با توجه به نوع شبکه و هدف ما از قرار دادن فایروال در شبکه ممکن است فایروال در مکان های متفاوتی قرار بگیرد. در اینجا دو جایگاه بسیار مهم بررسی می شود:

۱ لبه شبکه: در این سناریو، فایروال برای محافظت از شبکه داخلی، بین شبکه خارجی و شبکه داخلی قرار می گیرد. این فایروال هم ترافیکی که از سمت خارج به شبکه داخلی می آید و هم ترافیکی که از سمت شبکه داخلی به سمت خارج می رود را کنترل می کند (شکل ۲۳).

شکل ۲۳- محل قرارگیری فایروال بین شبکه داخلی و شبکه خارجی

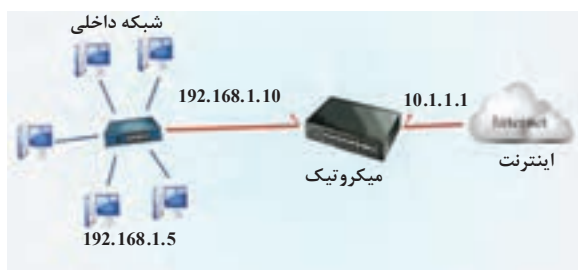

۲ بین سرورهای شبکه و شبکه داخلی: عموماً از این سناریو برای تفکیک شبکه داخلی یک سازمان از قسمت سرورهای آن سازمان استفاده می شود. فایروال در اینجا وظیفه تفکیک این دو شبکه و محافظت از هر دو را به عهده دارد (شکل ۲۴).

در این سناریو سرورهای سازمان به صورت اختصاصی شکل ۲۴- محل قرارگیری فایروال با تفکیک شبکه داخلی و در یک شبکه جدا قرار داده می شوند و بخش سرورها

فقط پاسخگوی درخواستها هستند و عموماً خود سرورها شروع کننده ارتباط نیستند. مزیت این سناریو این است که کاربرانی که از شبکه خارجی قصد سرویس گیری از سرورها را دارند وارد شبکه داخلی سازمان نمی شوند و امنیت شبکه داخلی بالاتر می رود. همچنین در برخی موارد حتی کاربران سازمان هم حق دسترسی به همه سرورها را ندارند و فقط مدیران شبکه و افرادی که آنها تعیین می کنند، می توانند به سرورها دسترسی داشته باشند.

برای اجرای کارگاه‌های بعدی نیاز به پیاده‌سازی سناریوی شبکه با میکروتیک داریم (شکل ۲۵). اولین گام در ایجاد امنیت در شبکه برقراری امنیت خود میکروتیک است، برای این منظور باید روش‌های دسترسی به میکروتیک را کنترل کرد. یکی از روش‌های متداول دسترسی به میکروتیک از طریق برنامه WinBox است. برای ایجاد امنیت باید مشخص کنیم که چه کسانی اجازه اتصال از طریق WinBox به میکروتیک را دارند.

شکل ۲۵- سناریوی کاربردی پودمان

کارگاه ۷ مسدود کردن دسترسی از طریق WinBox به میکروتیک

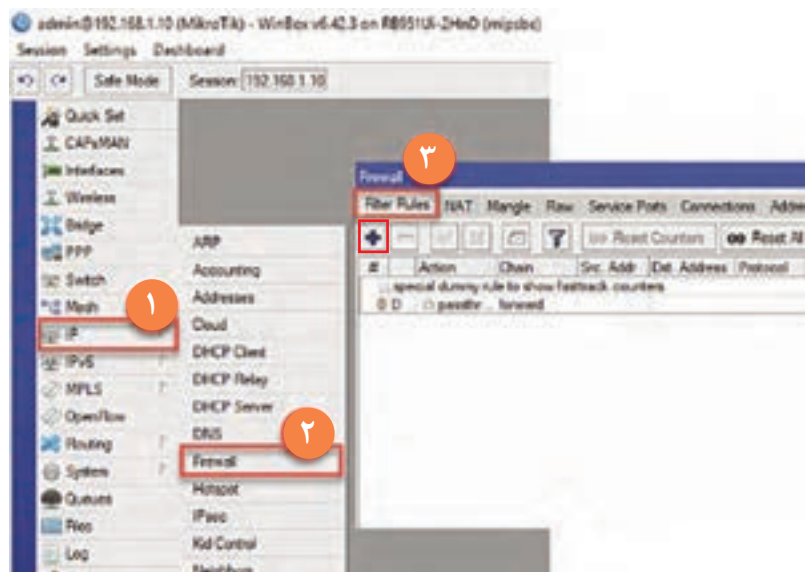
با توجه به سناریوی شکل ۲۵ قصد داریم روی فایروال میکروتیک تنظیماتی انجام دهیم که سرویس‌گیرنده‌های شبکه خارجی (اینترنت) نتوانند از طریق WinBox با مسیریاب میکروتیک ارتباط برقرار کنند. در شکل ۲۵ سرویس‌گیرنده‌های شبکه خارجی از طریق اینترفیس 10.1.1.1 مسیریاب می‌توانند با آن ارتباط داشته باشند. پس باید تنظیمات موردنظر را روی این اینترفیس انجام دهیم.

۱ به تنظیمات فایروال میکروتیک وارد شوید.

پس از باز کردن پنجره WinBox از منوی سمت چپ، گزینه IP را انتخاب کنید (۱). از منوی ظاهر شده Firewall را انتخاب کنید (۲).

۲ یک رول جدید ایجاد کنید.

روی سربرگ Filter Rules کلیک کرده (۳)، روی دکمه کلیک کنید (شکل ۲۶).

شکل ۲۶- ایجاد رول جدید در فایروال میکروتیک

۳ نوع chain را تعیین کنید.

سربرگ General را انتخاب کنید. مقصد ترافیک، خود میکروتیک است، پس گزینه Input را در مقابل Chain انتخاب کنید (۱).

۴ آدرس IP مقصد بسته‌های سرویس‌گیرنده‌های خارجی را تعیین کنید.

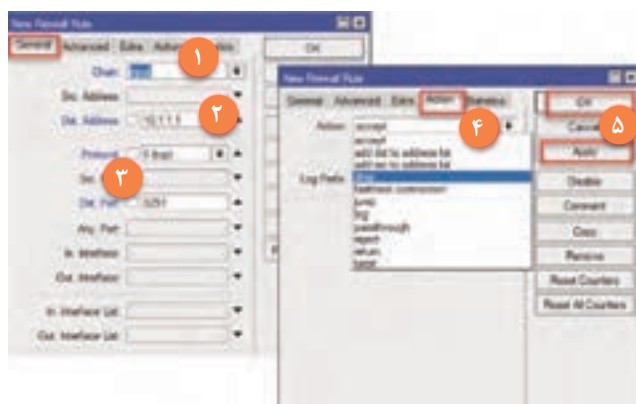
سرویس‌گیرنده‌های شبکه خارجی از طریق آدرس 10.1.1.1 می‌توانند با میکروتیک ارتباط برقرار کنند. پس آدرس مقصد بسته‌های آنها 10.1.1.1 خواهد بود. مقابل Dst.Address آدرس 10.1.1.1 میکروتیک را وارد کنید (۲).

۵ پروتکل و درگاه مقصد را مشخص کنید.

برنامه WinBox روی پروتکل TCP8291 کار می‌کند. پس مقابل Protocol، گزینه TCP و مقابل Dst.Port شماره ۸۲۹۱ را بنویسید (۳).

۶ نوع اقدام فایروال را مشخص کنید.

سربرگ Action را انتخاب کنید. مقابل گزینه Action، عبارت drop را انتخاب کنید (۴). با انتخاب این Action هر بسته‌ای که با این رول مطابقت داشته باشد، دور انداخته خواهد شد. این Action به صورتی است که هیچ پیام ICMP مبنی بر حذف بسته به سمت مبدأ ارسال نمی‌شود. دکمه Apply و سپس OK را بزنید (شکل ۲۷).

شکل ۲۷- تنظیمات رول

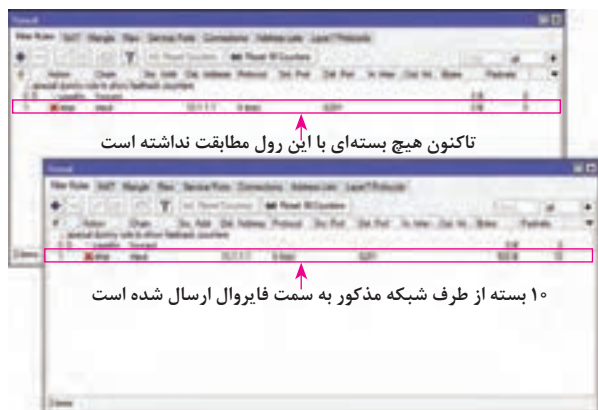
۷ صحت عملکرد رول را بررسی کنید.

پس از ایجاد رول باید مطمئن شویم که رول به درستی کار می‌کند. برای این منظور می‌توان از سمت شبکه خارجی اقدام به اتصال به WinBox کرد تا بینیم فایروال دسترسی سرویس‌گیرنده خارجی را مسدود

می‌کند یا خیر. راه دیگر این است که از روی خود رول متوجه شویم که بسته‌ای با این رول مطابقت داده می‌شود یا خیر (شکل ۲۸).

در انتهای هر رول فیلدی به نام Packets وجود دارد که تعداد بسته‌های مطابقت داده شده با این رول را نشان می‌دهد. در صورتی که عددی غیر از صفر در این فیلد باشد به این معنی است که رول ما درست کار می‌کند (شکل ۲۸).

با تست این رول مشاهده می‌شود که هیچ

شکل ۲۸- نحوه بررسی صحت عملکرد رول‌ها

سرویس گیرنده‌ای از سمت شبکه خارجی نمی‌تواند از طریق WinBox به آدرس IP 10.1.1.1 مسیریاب متصل شود. اما اگر فردی مک آدرس اینترفیس مسیریاب را داشته باشد به راحتی از طریق WinBox به آن متصل می‌شود!

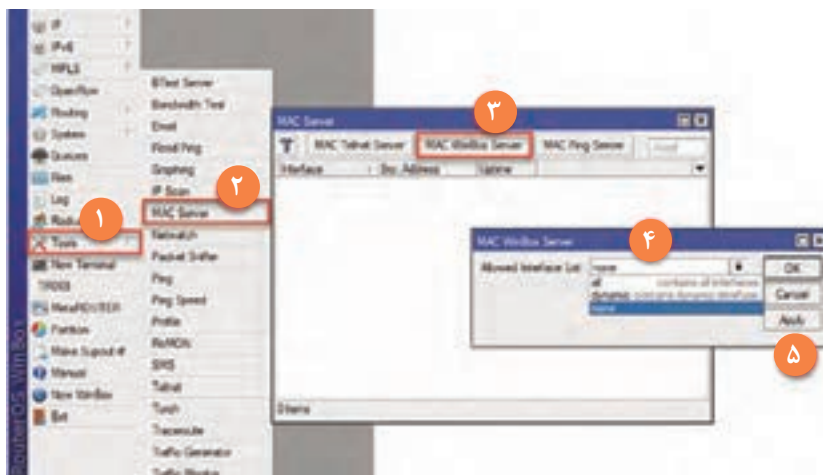
کارگاه ۸ مسدودسازی دسترسی به WinBox از طریق مک آدرس

رولی که در کارگاه ۷ نوشته شد فقط روی آدرس IP و درگاه انجام می‌شود. پس باید برای مسدود کردن دسترسی به WinBox از طریق مک آدرس هم تنظیمات جداگانه‌ای انجام دهیم. (شکل ۲۹).

۱ برنامه WinBox را باز کنید.

۲ به پنجره تنظیمات MAC Server وارد شوید.

از منوی سمت چپ گزینه Tools را انتخاب کرده (۱)، از منوی ظاهر شده گزینه MAC Server را انتخاب کنید (۲).

شکل ۲۹- مسدود کردن دسترسی به وسیله مک آدرس

۳ دسترسی WinBox از طریق MAC Address را مسدود کنید.

در پنجره MAC Server دکمه MAC WinBox Server را انتخاب کنید (۳) و در پنجره MAC WinBox Server برای عبارت Allowed Interface List گزینه none را انتخاب کرده (۴)، دکمه Apply و سپس OK را بزنید (۵).

توجه داشته باشید که با این عمل دیگر هیچ کس حتی خود شما نمی‌تواند از طریق WinBox با استفاده از مک آدرس به میکروتیک متصل شود. پس دقت کنید که از طریق آدرس IP دسترسی خود را مسدود نکنید. با توجه به سناریوهای انجام شده، حالا فقط سرویس گیرنده‌های شبکه داخلی می‌توانند از طریق WinBox به میکروتیک متصل شوند.

فیلم شماره ۱۲۲۳۱: ایجاد محدودیت زمانی برای کلاینت‌ها

فیلم

رولی بنویسید که در شبکه داخلی کاربران نتوانند از طریق Winbox به میکروتیک متصل شوند و فقط مدیر شبکه امکان اتصال داشته باشد. این تنظیمات را به شیوه‌ای انجام دهید که اگر کاربری قصد حمله از طریق درگاه Winbox را داشته باشد، موفق به این کار نشود.

کارگاه ۹ مسدود سازی ping به میکروتیک

برای مسدودسازی دستور ping اقدامات جالبی می‌توان انجام داد که هکر یا شخصی که میکروتیک را ping می‌کند به اشتباه بیفتد. می‌خواهیم تنظیماتی انجام دهیم که هیچ‌کس چه از شبکه داخلی و چه از شبکه خارجی نتواند میکروتیک را ping کند.

۱ وارد تنظیمات فایروال میکروتیک شوید.

پس از باز کردن پنجره WinBox از منوی سمت چپ، گزینه IP را انتخاب کنید. از منوی ظاهر شده Firewall را انتخاب کنید.

۲ یک رول ایجاد کنید.

روی سربرگ Filter Rules کلیک کرده، روی دکمه کلیک کنید.

۳ نوع رول را انتخاب کنید.

در این سناریو چون مقصد ترافیک به میکروتیک ختم می‌شود، رول باید از نوع input انتخاب شود.

۴ آدرس مبدأ و مقصد ترافیک را تنظیم کنید.

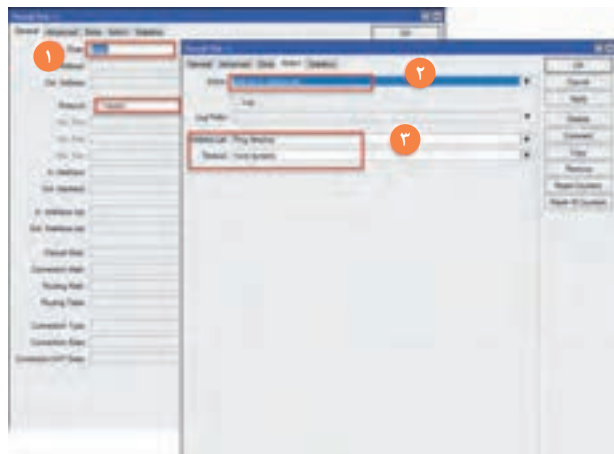
برای اینکه هیچ‌کس نتواند مسیریاب را ping کند، آدرس مبدأ و مقصد را خالی بگذارید.

۵ نوع ترافیک را مشخص کنید.

دستور ping با پروتکل ICMP کار می‌کند. پروتکل را icmp انتخاب کنید.

۶ Action مناسب را انتخاب کنید.

در برگه Action به جای گزینه Drop یا Tarpit می‌توان از Reject استفاده کرد (شکل ۳۰). این Action دقیقاً مثل Drop عمل می‌کند؛ اما در عوض می‌توان یک پیام مشخص شده را برای کاربر ارسال کرد. زمانی که دسترسی ping مسدود باشد، با ping کردن میکروتیک، به صورت پیش‌فرض پیام Request TimeOut برای کاربر ارسال می‌شود. اما وقتی Reject کنیم یک پیام دلخواه از فهرست پیام‌ها انتخاب و برای کاربر ارسال می‌شود.

در فهرست Reject with یک پیام را انتخاب کنید. این فهرست شامل چند پیام است که کاربر می‌تواند یکی از آنها را انتخاب کند؛ اما نمی‌توان موارد دلخواه را وارد این فهرست کرد.

۷ رول را ذخیره کنید.

ابتدا دکمه Apply و سپس OK را بزنید.

با این رول مدیر شبکه هم مانند بقیه افراد نمی‌تواند میکروتیک را ping کند. برای حل این مشکل می‌توان یک رول جدید ایجاد کرد و دسترسی مدیر شبکه را فراهم کرد.

شکل ۳۰- تنظیمات Action Reject برای رول

فیلم شماره ۱۲۲۳۲: اجازه دسترسی به میکروتیک با ping

رولی بنویسید که فقط مدیر شبکه بتواند شبکه خارجی را ping کند.

کارگاه ۱۰ شناسایی افرادی که میکروتیک را ping می کنند

در این کارگاه قصد داریم تنظیماتی انجام دهیم که هم افرادی که مسیریاب را ping می کنند و هم اینترنتیسی که ping می شود را شناسایی کنیم. با این شیوه مشخص می شود که افراد ping کننده متعلق به چه شبکه ای هستند. برای این منظور باید دو رول جداگانه بنویسیم و مکان این رول ها در فهرست فایروال باید قبل از رولی باشد که ترافیک های icmp را drop می کند.

۱ وارد تنظیمات فایروال میکروتیک شوید.

۲ یک رول ایجاد کنید.

۳ نوع رول را انتخاب کنید.

در این سناریو چون مقصد ترافیک به میکروتیک ختم می شود، رول باید از نوع input انتخاب شود. چون اطلاع نداریم که چه کسانی و از چه اینترنتیسی، مسیریاب را ping می کنند. فیلد آدرس مبدأ و مقصد را خالی بگذارید.

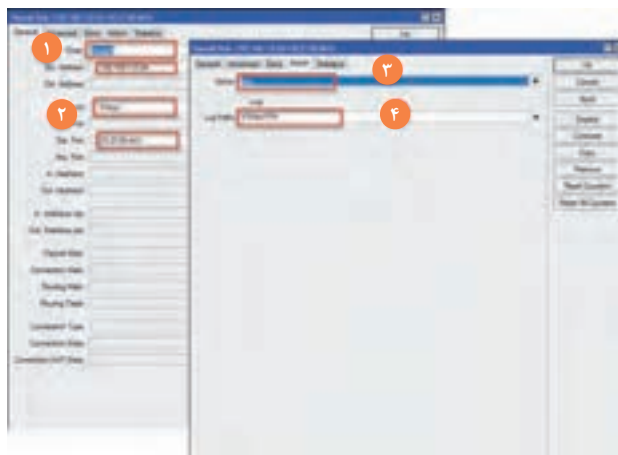
۴ نوع ترافیک را مشخص کنید.

دستور ping با پروتکل ICMP کار می کند. پس پروتکل را icmp انتخاب کنید.

۵ Action مناسب را انتخاب کنید.

در برگه Action از فهرست Action ها، گزینه add src to address list را انتخاب کنید، سپس در مقابل قسمت Address List یک نام متناسب با این اقدام بنویسید. با تعریف این رول، افراد ping کننده شناسایی می شوند (شکل ۳۱).

یکی از امکانات میکروتیک Address List است. در این فهرست ها می توان هم به صورت دستی و هم

شکل ۳۱- ایجاد رول برای شناسایی ping کننده ها

خودکار، فهرستی از آدرس های IP را قرار داد. زمان نوشتن رول ها این Address list کاربرد فراوانی دارند.

در هر رولی که با اکشن add src to address list ایجاد شده باشد، آدرس مبدأ بسته هایی که با این رول تطابق داشته باشد درون یک آدرس فهرست ذخیره می شود. مدیر شبکه هنگام ایجاد رول باید یک نام برای این فهرست اختصاص دهد. برای مشاهده محتویات فهرست وارد تنظیمات فایروال شوید سپس برگه Address List را باز کنید.

۶ رول را ذخیره کنید.

اکنون آدرس IP هر کاربری که مسیریاب را ping کند در برگه Address List فایروال قابل مشاهده است. قدم بعدی مشخص کردن اینترفیسی است که این کاربران از آنجا اقدام به ping می‌کنند. برای این منظور دقیقاً یک رول دیگر مانند رول قبل ایجاد کنید. فقط Action مرحله ۵ را add dst to address list انتخاب کنید و یک نام برایش بنویسید. حالا به راحتی می‌توان ردگیری کرد که چه کسانی از چه شبکه‌هایی مسیریاب شما را ping می‌کنند.

کارگاه ۱۱ گزارش‌گیری از عملکرد فایروال

یکی از امکانات مهم میکروتیک برای مدیران شبکه، امکان گزارش‌گیری از رخدادها و تغییرات درون میکروتیک است. در سرویس فایروال نیز می‌توان امکانی فراهم کرد تا از ترافیک عبوری Log گرفته شود، تا مدیر شبکه بررسی کند که چه اتفاقی درون فایروال در حال رخ دادن است. در این کارگاه قصد گزارش‌گیری و تعیین مقصد ترافیک وب و FTP را داریم که از شبکه داخلی به سمت شبکه خارجی ارسال می‌شود.

۱ وارد تنظیمات فایروال میکروتیک شوید.

۲ یک رول ایجاد کنید.

۳ آدرس مبدأ بسته‌ها را انتخاب کنید.

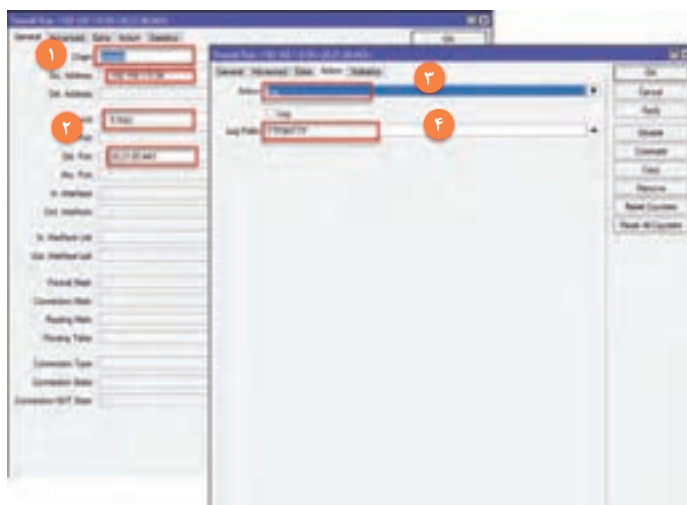
چون مبدأ ترافیک شبکه داخلی است، Src Address را 192.168.1.0 /24 قرار دهید (۱).

۴ پروتکل و شماره درگاه‌ها را مشخص کنید.

هر دو سرویس وب و انتقال پرونده روی پروتکل TCP کار می‌کنند. در مقابل Dst.Port به ترتیب شماره درگاه‌ها را نوشته و با کاما از هم جدا کنید: 21,20,443,80 (۲).

۵ Action را روی Log قرار دهید.

در برگه Action گزینه Log را انتخاب کنید (۳). برای اینکه Log این رول را به صورت واضح ببینید در مقابل عبارت Log Prefix یک نام کوتاه بنویسید (شکل ۳۲).

شکل ۳۲- ایجاد رول با اکشن log

۶ رول را ذخیره کنید.

برای مشاهده Log های سیستم از منوی اصلی WinBox گزینه Log را انتخاب کنید. در اینجا همه Log های سیستم قابل مشاهده است. Log هایی که به وسیله رول این کارگاه تولید شده‌اند، به واسطه Log Prefix قابل مشاهده هستند.

Log گرفتن روی میکروتیک بار پردازشی ایجاد می‌کند و زیاد بودن رول های Log ممکن است عملکرد میکروتیک را با اختلال مواجه کند؛ بنابراین باید در Log گیری دقت کرد که رول ها به اندازه و به دقت نوشته شوند.

یادداشت

فیلترینگ تارنما و اپلیکیشن

در سناریوهایی که تا اینجا بررسی شد، فایروال از نوع Packet Filter در نظر گرفته شده بود. این نوع از فایروال ها فقط از طریق بررسی شماره درگاه و آدرس IP و به‌طور کلی سرایند بسته تصمیم‌گیری می‌کنند و اقدامی روی بسته انجام می‌دهند.

نوع دوم فایروال یعنی Stateful ها، با توجه به State یا وضعیت بسته تصمیم‌گیری می‌کنند. برای درک بهتر این نوع فایروال لازم است انواع وضعیت‌های هر بسته را یاد بگیریم:

- **New**: زمانی که یک سیستم، قصد ایجاد ارتباط دارد، برای اولین بار یک بسته به سمت مقصد خود ارسال می‌کند. در این حالت وضعیت این بسته در حالت New است. مانند کسی که به فرد دیگری سلام می‌کند.
- **Establish**: مقصد در جواب فرستنده، یک پیام تأیید ارتباط مانند جواب سلام، تحت قالب Establish ارسال می‌کند. در اینجا مبدأ نیز باید یک پیام Establish به سمت مقصد ارسال کند، تا مقصد هم بداند که ارتباط دوطرفه ایجاد شده است.
- **Related**: پس از ایجاد ارتباط، مبدأ داده‌های خود را تحت عنوان Related ارسال می‌کند و مقصد نیز داده‌های درخواست شده را برای مبدأ ارسال می‌کند.
- **Invalid**: بسته‌هایی که وضعیت آنها به‌وسیله فایروال تشخیص داده نمی‌شوند و یا دچار مشکل هستند، وضعیت Invalid دارند.
- **Untracked**: بسته‌هایی که برای عبور از سازوکار بررسی وضعیت بسته در فایروال تنظیم شده‌اند.

زمانی که قصد داریم یک تارنما را مسدود کنیم، بنا به دلایل متعددی نمی‌توان آدرس IP آن تارنما را مسدود کرد. برای مثال ممکن است آن تارنما IP های زیادی داشته باشد یا IP های آن مدام تغییر کنند و یا آن تارنما پشت یک NAT باشد و IP واقعی خودش نباشد. بنابراین باید از روش دیگری به نام فیلترینگ لایه اپلیکیشن یا فیلترینگ لایه ۷ استفاده کرد. یکی از ملزومات این شیوه فیلترینگ یادگیری نوشتن (Regular Expression) Regex است. Regex شیوه‌ای است که در برخی زبان‌های برنامه‌نویسی از جمله C++ و پایتون استفاده می‌شود. این شیوه عموماً برای جست‌وجو و یا جایگذاری یک عبارت درون یک متن استفاده می‌شود. برای یادگیری این شیوه باید با نمادهای آن آشنا شوید (جدول ۳).

جدول ۳- نمادهای Regex

نماد	توضیح
^	به ابتدای متن اشاره می‌کند. نویسه‌ای که بعد از ^ می‌آید باید ابتدای متن مورد جست‌وجو باشد.
.	به معنای یک نویسه است.
*	به معنای تکرار صفر بار تا بی‌نهایت بار از هر نویسه‌ای است.
()	نویسه‌های درون پرانتز به عنوان یک گروه در نظر گرفته می‌شوند.
\$	به انتهای متن اشاره می‌کند. نویسه‌ای که قبل از آن می‌آید باید آخرین نویسه متن مورد جست‌وجو باشد.
	به معنای یا است و می‌تواند چند عبارت را با هم or کند.
[]	مجموعه‌ای از نویسه‌های مجاز را مشخص می‌کند.
\	برای جست‌وجوی نویسه‌هایی که در Regex مفهوم خاصی دارند، استفاده می‌شود که قبل از نویسه \ قرار می‌دهند.

می‌خواهیم رولی بنویسیم که دسترسی کاربران شبکه داخلی به تارنمای گوگل را مسدود کند. بنابراین باید یک عبارت منظم بنویسیم که عبارت google.com را شامل شود. عبارت منظم یا Regex آن می‌تواند به صورت `$(google.com)*` باشد.

برای مثال عبارت `$(google\.com)*` با عبارت‌های زیر مطابقت دارد:

google.com w.google.com www.google.com.1 gmail.google.com

اما با عبارت زیر تطابق ندارد:

Google GOOGLE.COM www.Google.com gooGle.com

مشاهده می‌شود که Regex روی بزرگی و کوچکی حروف حساس است. برای حل این مسئله می‌توان حالت‌های مختلفی که کاربران این عبارت را می‌نویسند پیدا کرد و با نماد `|` آنها را از هم جدا کرد. Regex آن به شکل زیر است:

`^(google.com|GOOGLE.COM|Google.com)*$`

اما باید دقت کرد که تعداد حالاتی که کاربر این عبارت را وارد می‌کند بسیار زیاد است و باید یک راه کوتاه‌تر انتخاب کرد به همین دلیل می‌توان از نماد `[]` استفاده کرد تا این مشکل برطرف شود.

`^.*([gG][oO][oO][gG][iL][eE].+[cC][oO][mM]).*$`

اکنون عبارت google.com با هر حالتی که حروف آن بزرگ یا کوچک باشند در متن پیدا می‌شوند.

به تارنمای regex101.com یا regexr.com مراجعه کنید و صحت Regex‌هایی را که می‌نویسید بررسی کنید.

فعالیت
کارگاهی

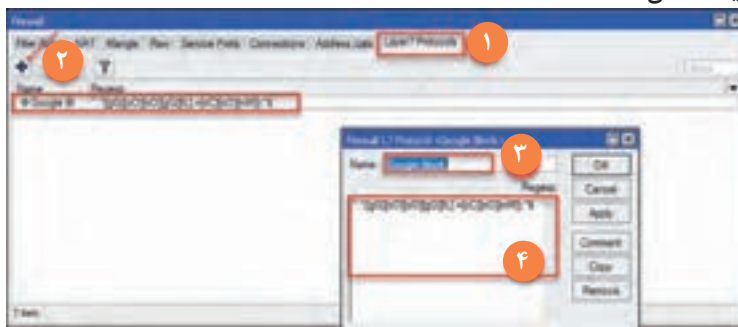
کارگاه ۱۲ مسدودسازی دسترسی کاربران شبکه داخلی به تارنمای گوگل

به دلیل اینکه نمی‌توان تارنمای گوگل را با آدرس IP فیلتر کرد، باید با استفاده از فیلترینگ لایه ۷ این کار انجام شود.

۱ تنظیمات فایروال را باز کنید.

۲ برای تارنمای گوگل یک **Regex** بنویسید.

سربرگ Layer 7 Protocols را انتخاب (۱) و یک **Regex** ایجاد کنید (۲). یک نام متناسب با **Regex** برای آن انتخاب کنید (۳)، سپس **Regex** را که نوشته‌اید در کادر پایین بچسبانید (Paste) (۴). در انتها دکمه **Apply** و **OK** را کلیک کنید (شکل ۳۳).

شکل ۳۳- ایجاد **Regex**

۳ یک رول جدید ایجاد کنید.

۴ **Chain** صحیح را برای رول انتخاب کنید.

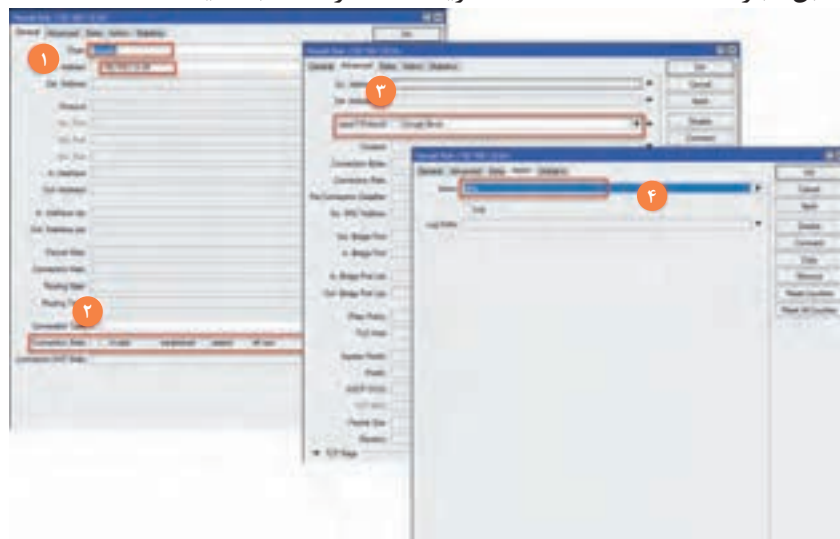
به دلیل اینکه مبدأ ترافیک در شبکه داخلی و مقصد آن در شبکه خارجی است؛ بنابراین ترافیک فقط از فایروال عبور می‌کند و **Chain** آن باید **forward** انتخاب شود (شکل ۳۴).

۵ آدرس مبدأ ترافیک را مشخص کنید.

آدرس مبدأ ترافیک را $192.168.1.0/24$ قرار دهید (۱).

۶ وضعیت ارتباط را مشخص کنید.

قصد داریم بسته‌هایی که از سمت شبکه داخلی به سوی تارنمای گوگل هدایت می‌شوند را بررسی کنیم، بنابراین در مقابل عبارت **Connection State** گزینه **New** را انتخاب کنید (۲).

شکل ۳۴- ایجاد یک رول برای فیلترینگ گوگل

۷ Regex را به رول معرفی کنید.

به سربرگ Advanced بروید و مقابل عبارت Layer 7 Protocol، نام Regex را از فهرست انتخاب کنید (۳).

۸ Action رول را انتخاب کنید.

به سربرگ Action بروید و drop را انتخاب کنید (۴).

۹ رول را ذخیره کنید.

با جست‌وجو در اینترنت Regex های آماده را برای اپلیکیشن های مختلف جست‌وجو کنید و سناریوی مسدودسازی آن اپلیکیشن ها را انجام دهید.

فعالیت کارگاهی

فیلم

فیلم شماره ۱۲۲۳۳: مسدودسازی پویش درگاه میکروتیک

رول های موردنیاز برای افزایش امنیت و جلوگیری از حملات را در شبکه داخلی و مسیریاب تنظیم کنید، طوری که در نهایت تمام ترافیک های ناشناخته را مسدود کند.

فعالیت کارگاهی

ارزشیابی مرحله ۳

مرحله کار	شرایط عملکرد (ابزار، مواد، تجهیزات، زمان، مکان و ...)	نتایج ممکن	استاندارد (شاخص ها/داوری/نمره دهی)	نمره
استفاده از فایروال سخت افزاری	مکان: کارگاه استاندارد رایانه تجهیزات: شبکه ای از رایانه ها که به اینترنت و دستگاه فایروال متصل باشند زمان: ۳۰ دقیقه	بالاتر از حد انتظار	فعال کردن فایروال و ایجاد رول - مسدودسازی دسترسی به فایروال - مسدودسازی سرویس های غیرضروری روی فایروال - ایجاد رول های فیلترینگ ترافیک و فیلترینگ بر اساس درگاه و آدرس IP - انواع فیلترینگ محتوا و اپلیکیشن ها و حملات شبکه و تارنماها - تشخیص صحیح اولویت و ترتیب رول ها و خلاصه سازی آنها - گزارش گیری از فایروال و تحلیل گزارش	۳
		در حد انتظار	فعال کردن فایروال و ایجاد رول - مسدودسازی دسترسی به فایروال - مسدودسازی سرویس های غیرضروری روی فایروال - ایجاد رول های فیلترینگ انواع ترافیک و فیلترینگ بر اساس درگاه و آدرس IP	۲
		پایین تر از حد انتظار	فعال کردن فایروال و ایجاد رول - تشخیص انواع Chain ها در فایروال - بستن دسترسی یک IP	۱

معیار شایستگی انجام کار:

کسب حداقل نمره ۲ از مرحله استفاده از فایروال سخت افزاری

کسب حداقل نمره ۲ از بخش شایستگی های غیر فنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش

کسب حداقل میانگین ۲ از مراحل کار

جدول ارزشیابی پایانی

شرح کار:

- ۱- کاوش شبکه و تارنما
- ۲- استفاده از فایروال نرم افزاری
- ۳- استفاده از فایروال سخت افزاری

استاندارد عملکرد:

کشف نقاط ضعف شبکه و حفاظت از شبکه در برابر حملات به کمک فایروال نرم افزاری و سخت افزاری
شاخص‌ها:

شماره مرحله کار	شاخص‌های مرحله کار
۱	کاوش یک شبکه نمونه با استفاده از نرم افزار و تعیین نقاط آسیب پذیر شبکه
۲	فعال سازی فایروال نرم افزاری - ایجاد رول های مورد نیاز در فایروال - فعال و غیر فعال سازی رول ها بر حسب نیاز - باز و مسدود کردن درگاه و سرویس در فایروال بر اساس نیاز - مسدودسازی تارنما در صورت نیاز
۳	ایجاد رول های مورد نیاز - فعال و غیر فعال سازی رول ها بر حسب نیاز- باز و مسدود کردن درگاه و سرویس در فایروال بر اساس نیاز - مسدودسازی تارنما در صورت نیاز

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

مکان: کارگاه رایانه مطابق استاندارد تجهیزات هنرستان‌ها

تجهیزات: شبکه‌ای از رایانه‌ها که نرم افزارهای کاوش و تست نفوذ و فایروال روی آن نصب باشد - دستگاه فایروال - مودم ADSL و اینترنت
زمان: ۱۰۵ دقیقه (کاوش شبکه و تارنما ۴۵ دقیقه - استفاده از فایروال نرم افزاری ۳۰ دقیقه - استفاده از فایروال سخت افزاری ۳۰ دقیقه)

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	کاوش شبکه و تارنما	۱	
۲	استفاده از فایروال نرم افزاری	۱	
۳	استفاده از فایروال سخت افزاری	۲	
	<p>شایستگی‌های غیر فنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: مسئولیت پذیری، ابراز تعهد به سازمان متبوع - مستندسازی، پایبندی به مستندسازی در نظام کنترل کیفیت - زبان فنی اتصال صحیح جریان برق فایروال سخت افزاری - جلوگیری از مسدود کردن کلیه ارتباطات مدیر شبکه به فایروال سخت افزاری دقت در نوشتن رول های فایروال و تنظیم آدرس ها در فیلترینگ فایروال</p>		۲
	میانگین نمرات		*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ است.